

உங்களிடம் அமைந்துவிட்ட பலவீனங்களும்-குறைபாடுகளும்

எத்தகைய முயற்சிகளைத் தீவிரமாக மேற்கொண்டாலும், எவ்வளவுதான் அரும்பாடுபட்டு உழைத்தாலும், முன்னேற்ற கரமான வெற்றி வாழ்க்கையில் கிட்டவில்லையே!

இதே மாதிரிச் சொல்லி ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுவோரை நம்மிடையே அதிகமாகக் காண முடிகிறது.

எந்த வித முயற்சியினையும் மேற்கொள்ளாமல்-உடல் வருந்தி உழைக்க விருப்பமில்லாமல் உலாவும் சோம்பேறிகள் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற இயலாமல் போவதில் ஆச்சரியம் எதாம் இல்லை.

ஆனால்-

முயற்சித் திறனும் உழைப்பாற்றலும் மிக்க, சுறுசுறுப்பான மனிதர்கள் சிலர் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தைச் சந்திக்க முடியாமல் தேங்கிக் கிடப்பது ஏன்?

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்காக எத்தனையோ நடைமுறைகளைக் கையாளுகிறோம்.

என்னென்னவோ திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுகின்றோம்.

இவ்வாறு பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு உழைக்கிறோமே, இவற்றின் சாதக பாதக பலன்களைப் பற்றி எப்பொழுதாவது கணக்குப் போட்டு உண்மையை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கிறோமா?

நமது முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றால் நமக்கு நல்ல காலம், அதிர்ஷ்டம் நம் பக்கம் இருக்கிறது என்று மகிழ்கின்றோம்.

நமது முயற்சிகள் தோல்வியுற்றுப் படுந்ஷ த்துக்கு இலக்காக நேர்ந்தால் நமக்கு நேரம் சரியாக இல்லை, சவியன் பிடித்து ஆட்டுகிறான், என்று மனதைத் தேற்றிக் கொள்ள முயலுகிறோம்.

எந்த அடிப்பையில் லயம் கிடைத்தது என்பது குறித்துத் தீர்க்கமாக விளங்கிக் கொள்வது இல்லை. நஷ்டம் என்ன காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்றும் கணக்குப் போட்டு விளங்கிக் கொள்வதில்லை.

எனதுகிற சங்கை எனது வைப்போம். பொழுது விடிகிற நேரத்தில் விடியும் என்பதுதான் பெரும்பான்மையினருடைய நடைமுறை வாழ்க்கையாக இருக்கின்றது.

சரியான திசையில் முன்னேறுகிறோமா?

மனிதர்கள் செய்யக் கூடிய தீவிர முயற்சியும், கடின உழைப்பும் எதிர்கால வெற்றிக்கு நிச்சயம் வழியமைக்கும் என்பது உறுதிதான்.

ஆனால் இம்மாதிரி நமது வாழ்க்கையின் எதிர் காலத்தை மட்டுமே சிந்தையில் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தக் கூடாது.

முயற்சி வழி உழைப்பினை நாம் செலவிடும்தோது எந்த அளவுக்கு நமது முயற்சியும் உழைப்பும் பயன் அளித்து வருகிறது என்று அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

வாழ்க்கைப் பாதையில் சரியான திசையில் நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று விளங்கிக் கொள்ள இது நமக்கு உதவும்.

நமது பரிசீலனையின் போது நமது முயற்சியும் உழைப்பும் போதிய அளவு வேகம் இல்லாமல் மந்த கதியில் இருந்தால், வேகத்தை அதிகப்படுத்தலாம்.

தேவைக்கு அதிகமாக உழைப்பு வீண் விரையமாகிறது என்று தெரிந்தால், உழைக்கும் முறையினை ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ளலாம்.

சில சமயம் நமது உழைப்பும் முயற்சியும் நம்மை அறியாமலே தவறான வழியில் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடும்.

நமது முன்னேற்றம் குறித்து அடிக்கடி பரிசீலனை செய்யும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தோமானால், நமது உழைப்பில்- முயற்சியில் உள்ள குழப்பம் விளங்கும்; நாமும் அதனை ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

நமது முயற்சி ஓர் ஐந்தாண்டுகளுக்குள் வெற்றியின் தொக்கத்தை எட்டி விடுமென்று தீர்மானித்திருப்போம்.

ஆனால் ஏழெட்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் நமது முயற்சிக்கு ஒரு பயனும் இருக்காது.

வெற்றியைத் தூரத்து ஒளியாகக் கண்களால் பார்க்கக்கூட முடியாது.

நாம் செய்கின்ற முயற்சியிலும் உழைப்பிலும் ஏதோ ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது என்றுதான் இதற்கு அர்த்தம்.

என்ன குறைபாடு இருக்கிறது என்று நாம் விளங்கிக் கொள்ளா விட்டால், வாழ்நாள் முழுவதுமே உழைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதே.

ஒரு விதப் பயனும் நமக்குக் கிட்டாது.

இவ்வாறு நமது முயற்சி, உழைப்பு போன்றவற்றை அடிக்கடி கண்காணித்து அந்தந்தச் சூழ்நிலைக் கேற்ப திட்டங்களை மாற்றியோ, கூட்டியோ குறைத்தோ செயற்படுத்துவோமே யானால் வாழ்க்கையில் நாம் பெறக்கூடிய வெற்றி துரிதப்படும்.

நமது வாழ்க்கையில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பது குறித்துக் கூடியவரை அன்றாடமே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து விடுவது நல்லது.

நாம் நமது முயற்சியினை-உழைப்பினைச் சரியாபடி செலுத்தி வருகிறோமா என்பதை அன்றாடம் விளங்கிக் கொண்டோமானால், தக்க சமயத்தில் காலம் தாழ்த்தாமல் சரியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அன்றாடம் காலையில் அடிப்படைக் கடமைகளை முடித்துவிட்டு பிறகு நமக்கென ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கும் பணியைச் செய்யப் பிறப்பிடும் முன்னதாக நேற்றுவரை முடிவுற்ற நமது பணியின் தன்மை பற்றிக் கொஞ்ச நேரம் யோசிக்க வேண்டும்.

இதுவரை நம்மால் செய்யப்பட்ட முயற்சி எந்த அளவுக்குப் பலனைத் தந்திருக்கிறது?

அந்தப் பலன் நியாயமாகக் கிடைக்கக் கூடிய பயன்தானா, அல்லது குறைவாகக் கிடைத்திருக்கிறதா?

பலன் குறைந்திருந்தால், அதற்கு என்ன காரணம்?

இதுவரை நாம் செய்த முயற்சி எதிர்பார்த்த பலனைக் கொஞ்சம் கூடுதலாகத் தரவில்லை என்றால், நமது முயற்சியின் அடிப்படை யை-உழைப்பின் தன்மையை வேறு எந்த விதமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்?

இன்றும் தீவிரமான உழைப்பையும், முயற்சியினையும் கையாள் வேண்டும் என்று தெரிந்தால், அவ்வண்ணமே செய்யலாம்.

எதிர்பார்ப்பதற்கு முன்னமே பயன் கிடைக்காமென்று தோன்றினால், அதனைப் பிற உயத்தமாகலாம்.

நேரம் போதவில்லை என்பது சரிதானா?

எதற்கெடுத்தாலும் நேரம் போதவில்லை என்று பல்லவி பாடுவது நம்மில் பலரிடையே இருக்கும் வழக்கமாக இருக்கிறது.

வேலை இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி-சதா பரபரப்புடன் சிலர் காணப்படுவார்கள் நிற்கக்கூட நேரம் இல்லை என்ற அளவுக்கு அலைவார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் ஒரு நாளில் செய்திருக்கும் வேலை என்னவென்று பார்த்தால், ஒன்றுமே இருக்காது.

ஒரு நாள் முழுவதும் இவர்கள் என்னதான் செய்கிறார்கள் என்று நமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

அப்படிப்பட்டவர்கள் கூட, “எனக்கு நேரமே போதவில்லை” என்று கூறுவதைக் கேட்க முடியும்.

சிலருடைய வீட்டுக்குச் சென்று பார்த்தால், ஒரே குழப்பமான சூழ்நிலை நிலவும்.

வீட்டுல்லாம் குப்பையும் கூளமுமாகக் கிடக்கும்.

துணியணிகள் தரையில் தாறுமாறாக இறைந்து கிடக்கும்

வீட்டுக்கார அம்மாள் வீட்டை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டுமே என்ற கவலையோ அக்கறையோ சிறிதும் இல்லாமல், அடுத்த வீட்டில் சென்று அமர்ந்து கொண்டு, அந்த வீட்டு அம்மாளுடன் அரட்டையடித்துக் கொண்டிருப்பாள்.

அரட்டைக்கச்சேரி முடிந்தவுடனே, வீட்டுக்கார அம்மாள் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்து, “ஐயோ, வீட்டு வேலைகளைச் செய்து முடிக்க நேரமே போதவில்லை” என்று அங்கலாய்ப்பாள்.

சிலர் தங்கள் அலுவலகங்களுக்கு அவசர அவசரமாகத் தலைவிரி கோலமாக ஓடிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

காரணம் கேட்டால், “வீட்டில் என் வேலைகளை முடித்து விட்டுப் பிற்பாடு நேரமே கிடைக்கவில்லை!” என்பார்கள்.

வீட்டில் காலையில் அவர்கள் பணி எவ்வாறு நடக்கிறது என்று கவனித்தோமானால், மிகவும் ஹேக்கையாக இருக்கும்.

காலையில் அவர்கள் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கவே ஏழு மணிக்கு மேலாகும்.

உறக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டாலும், கொட்டாவி விட்டு, சோம்பல் முறித்துத் தம் பணியினைத் தொடங்குவதற்கு மேலும் அரை மணி நேரமாகும்.

இந்த மாதிரி அன்றாடக் காலைக் கூடங்களை முடித்து, குளித்து முடிக்கக் காரணமே இல்லாமல் தாமதமாகும்.

அதே மனிதர் அதிகாலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்து மிகவும் சுறுசுறுப்படைந்து அலுவல்களைக் கவனிக்க முற்பட்டிருந்தால், அலுவலக நேரத்திற்கு இரண்டு மூன்று மணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே தயாராகி விட்டிருக்க முடியும்.

எங்கு செல்வதாக இருந்தாலும், காலந் தவறிச் செல்வது பெரும்பான்மையினரின் வழக்கம்.

யாராவது ஒரு நபரை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சந்திப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து விடுவோம்.

அந்த நண்பர் தமது வேலைகளை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு நமக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்.

நாமோ நாம் சொன்ன காலந்தாண்டி ஒன்றிரண்டு மணி நேரங் கழித்தே சென்று அந்த நபரைச் சந்திப்போம்.

அந்த நண்பர் எவ்வளவு பொறுமையிழந்திருப்பார் என்பது குறித்து நாம் யோசனையே செய்திருக்க மாட்டோம்.

நமக்காகக் காத்திருந்த நேரத்தில் அவருடைய வேலைகள் எவ்வளவு தூரம் கெட்டிருக்கும் என்பதும் நம் கவனத்திற்கு வராது.

பயணம் செய்ய வேண்டிய ரயிலைத் தவற விடுவதென்பது நமது மக்களின் பெரும்பான்மையினருடைய வழக்கமாக இருப்பதை நாம் அறிவோம்.

ரயில் எத்தனை மணிக்குப் புறப்படும் என்பது முன்னதாகத் தெரிந்த விஷயம்.

ரயில் புறப்படுவதற்கு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்னதாகப் புறப்பட்டால் கூட ரயிலைக் காலத்தோடு பிடித்து விட முடியும்.

ஆனால் நம்மவர்கள் வீடு ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து தொலை தூரத்தில் இருந்தால் கூட ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடத்திற்கு முன்னதாகத்தான் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுவார்கள்.

இப்படிக்கூட சி நேரத்தில் புறப்படும் அளவுக்கு அவர்களுக்கு வீட்டிலே என்னதான் வேலை என்றால், ஒன்றுமே இருக்காது.

வீட்டில் குடும்பத்தினரும் அமர்ந்து வீண் பொழுது போக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

காலத்தோடு முயற்சி செய்க

நாம் ஒரு வேலைக்கு முயற்சி செய்கிறோம், அல்லது ஒரு தொழிலைச் செய்யத் திட்டமிடுகிறோம்.

அதனைக் காலத்தோடு செய்ய வேண்டியது முக்கியம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வேலைக்கு விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும் என்றால், அந்தக் காலத்திற்கு முன்னரே அதற்கான விண்ணப்பத்தை அனுப்பி விட வேண்டும்.

விண்ணப்பம் அனுப்புவதற்கு இன்னும் அதிக காலம் இருக்கிறதே, மெதுவாக விண்ணப்பித்தால் போதுமென்று காலத்தைக் கவனிக்கிறோம் என்றால், ஒருவேளை நாம் காலக் கெடுவுக்குள் விண்ணப்பிக்க முடியாமலே போய்விட நேரிடலாம்.

அல்லது கூட சி நேரத்தில் அவசர அவசரமாக விண்ணப்பித்தால் ஏற்படுகின்ற தடுமாற்றம் காரணமாக விண்ணப்பத்தை முறைப்படி பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் போய்விடலாம்.

தொழில் அல்லது வியாபாரம் என்று எதைப் பற்றித் தீர்மானித்தாலும், தீர்மானம் செய்த பிறகு, சற்றும் காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாகத் தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்தி விட வேண்டும்.

இல்லாவிட்டால் நமது தீர்மானமே நாளடைவில் கலகலத்துப் போய்விடக் கூடும்.

வியாபாரம்-அல்லது தொழில் செய்வதற்கு ஏற்ற காலம் என்று கருதப்பட்ட சூழ்நிலை மாறிவிடும்.

தொழிலை அல்லது வியாபாரத்தைத் தொடங்கி விட்ட பிறகு கால நிர்ணயத்துடன் பணி புரிய வேண்டும்.

தொழிலைக் காலையில் எப்போது தொடங்குகின்றோம், மாலை யில் எப்போது முடிக்கின்றோம், இடைக் காலத்தில் எப்பொழுது ஓய்வெடுக்கின்றோம், என்பதெல்லாம் திட்டவாதி மாக நிர்ணயம் செய்யப்பட இருக்க வேண்டும்.

நேரமே கிடைக்கவில்லை என்று காரணம் கூறிக்கொண்டு, கடை அல்லது தொழில் நிறுவனத்தை நாம் விரும்பும்போது- அல்லது நேரம் கிடைக்கும்போது மட்டும் திறந்து வைக்க முற்பட்டோமென்றால் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய மக்களுக்குக் குழப்பம் ஏற்பட்டு நம்மை- நமது தொழிலை அல்லது வியாபாரத்தைப் புறக்கணித்து விடுவார்கள்.

எல்லா விஷயங்களிலும் கால நிர்ணயத்தைக் கண்டிப்பாகச் செயற்படுத்தினோம் என்றால், காலம் போதவில்லை- நேரம் போதவில்லை என்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்காது.

அதிகாலையில் எழுந்து நமது அன்றாடப் பணிகளைத் தொடங்கி விடுவது என்று நாம் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டால் நமக்கு ஏராளமான நேரம் கிடைக்கும்.

காலையில் எழுந்ததும் செய்ய வேண்டிய பணிகளுக்குக் கூடுதல் கால நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

காலைக் கடன்களை எத்தனை மணிக்குள் முடிப்பது, குளிப்பது எத்தனை மணிக்கு, காலை உணவுக்கான நேரம் எது, அலுவலகத்திற்கு எத்தனை மணிக்குப் புறப்படுவது என்பது போன்ற ஒரு கால அட்டவணை தயாராகச் செய்து கொண்டு, இரவு படுக்கைக்குச் செல்லும்வரை கால நிர்ணயப்படி செயற்பட்டோமானால், காலம் போதவில்லை, நேரம் போதவில்லை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

கறுகறுப்பாகச் செயலாற்றப் பழகி, திட்டமிட்ட எந்த வேலையையும் செய்யப் பழகிவிட்டால், 'நேரமில்லை' என்று முணுமுணுக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்காது.

நீங்கள் எந்தச் செயலைச் செய்தாலும், அதைக் கடமை உணர்வோடு அணுகுங்கள். "செய்து தொலைக்கவேண்டியிருக்கிறதே!" என்று பொறுப்பற்ற மனப் போக்குடன் செயல்பட முனைந்தால், காலத்தோடு கடமையாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வே தோன்றாமல் போய்விடும்.

நேரத்தை மிச்சப்படுத்துங்கள் !

உங்கள் அன்றாட வேலைகளில் அவசியமானவை எவை- அவசியமற்றவை எவை என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதும் உங்கள் நேரத்தை மிச்சப்படுத்த உதவும்.

சில சமயம் நாம் ஒரு வித யோசனையும் செய்யாமல், எந்த வேலைகளை முன் படுகின்றதோ, அதனைச் செய்ய முற்படுவோம்.

அது அப்படி யொன்றும் அவசரமாகச் செய்தாக வேண்டிய வேலையாக இருக்காது.

அதே சமயம் மிகவும் அவசியமாக- அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய வேலையைச் செய்யாமல் விட்டு விடுவோம்.

இம் மாதிரித் திட்டமில்லாமல் மனம் போன போக்கில் செயற்படுவதும் நமது நேரத்தின் பெரும் பகுதியை வீணாக்கி விடும்.

ஒரு விதப் பிரிப்பும், உற்சாகமும் இல்லாமல் அலுவல்களில் ஈடுபடுவதும் நேரம் வீணாவதற்கு ஒரு காரணமாகி விடுவதுண்டு.

நமக்குச் சற்றும் பிரிக்காத-திருந்தியளிக்காத பல வேலைகளை நாமே அமைத்துக் கொண்டு, அதே வேலைகளில் ஈடுபடாத தொய்ந்திணை காலம் வீணாக ஓடிக்கொண்டே யிருக்குமே தவிர, வேலை எதுவும் ஒழுங்காக நடைபெறாது.

காலத்தை மிச்சப்படுத்தித் குறுகிய காலத்தில் அதிகப் படியான வேலைகளில் ஈடுபட நம்மால் முடியும்.

காலையில் எழுந்தவுடன், அன்று செய்யக் கூடிய வேலைகள் என்னென்ன என்று ஒரு பட்டியல் தயார் செய்யுங்கள்.

அந்த வேலைகளில் மிகவும் அவசியமான-அவசரமான வேலைகள் என்னென்ன, சற்று நிதானமாகச் செய்யக் கூடிய வேலைகள் என்னென்ன என்று பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அவசரமான வேலைகளை முதலிலும், அதற்கு அடுத்து முக்கியமான வேலைகளையும் செய்வது என ஒரு திட்டத்தோடு அன்றாட வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தோமேயானால், வேலைகளைக் குழப்பமில்லாமல் நிறைவேற்றுவதோடு, கால விரையாமலாவதும் தடுக்கப்பட்டு விடும்.

நேரமே போதவில்லை என்று வறட்டு வேதாந்தம் பேசும் மக்களைப் பற்றி கவாபரி விவேகானந்தர் கூறியுள்ள ஒரு விஷயம் நினைவுக்கு வருகின்றது.

கவாபரி விவேகானந்தர் கூறியது இது:

“நேரம் போதவில்லை என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறிக் கொண்டிருக்கும் ஆட்களுக்கு ஒரு சோதனை வைத்தும் பாருங்கள். எந்த நேரத்தில் இவர்களுக்கு ஓய்வு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களோ, அந்த நேரமாகப் பார்த்து நீதி மன்றத்தில் அவசியம் வந்து ஆஜராக வேண்டும் என்ற உத்தரவு போய்ச் சேருமாறு செய்யுங்கள். நேரமே இல்லை என்று சோம்பிக்

கொண்டிருக்கும் மனிதர் சரியான நேரத்தில் நீதி மன்றத்துக்கு வந்து ஆஜராகி விடுவார். குறித்த நேரத்தில் சென்று ஆஜராகாவிட்டால் நீதி மன்றம் அளிக்கக் கூடிய தண்டனையில் அவர்களுக்கு அவ்வளவு பயம். அந்தப் பயம் “நேரமில்லை-காலமில்லை” என்ற வழக்கமான பல்லவியையும் மறக்கச் செய்து விடுகின்றது.”

சிலருக்கு அளவுக்கு அதிகமான வேலைகள் இருக்கும் காரணத்தால், உண்மையாகவே போதிய நேரம் கிடைக்காமல் இருக்கக் கூடும்.

ஆனால் பெரும்பான்மையினர், “நேரம் போதவில்லை-காலம் போதவில்லை!” என்றெல்லாம் கூறுவது ஒரு மாதிரியான சோம்பேறி மனப்பான்மையினால்தான்.

முன்னேற்றத் தடைக்கு ஒரு முக்கிய காரணம்

வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமடைவதற்குத் தடையாக உள்ள முக்கியக் குறைபாடுகளில் தாழ்வு மனப்பான்மை என்பது ஒன்று.

சிலர் தங்களைப் பற்றித் தாங்களே மிகவும் தாழ்மையாக எண்ணிக் கொள்வார்கள்.

வாழ்க்கையில் சங்கடங்கள் குறுக்கிடும்போது, இம்மாதிரியான சங்கடங்கள் எல்லாருக்கும் பொது என்ற உண்மை விளங்காமல், தாங்கள் ஏதோ தகுதி குறைந்தவர்களாக இருப்பதாலேயே அந்த மாதிரித் தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன என்று கற்பனை செய்து கொள்வார்கள்.

இந்த உலகத்தில் வாழவே தங்களுக்குத் தகுதியில்லை என்றும், தங்களிடம் எந்த விதத் திறமையும் கிடையாது என்றும், தங்களால் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றவே முடியாது என்றும் இவர்களாகவே தீர்மானித்துக் கொள்வார்கள்.

தினந்தோறும் நடைபெறும் தற்கொலைகளைப் பற்றிச் செய்திப் பத்திரிகைகளில் பாடிக்கின்றோமல்லவா! அந்தத் தற்கொலைவாதிகள் அத்தனை பேருமே தாழ்வு மனப்பான்மை என்ற மன நோய்க்கு இலக்கானவர்களே என்று தெளிவாகக் கூறிவிட்ட முடியாது.

தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இலக்கானவர்களை எளிதாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியும்.

இத்தகையவர்கள் எப்பொழுதும் தனிமையை விரும்புவார்கள்.

நிரிர்ந்த உடலும் நேர் பார்வையும் இவர்களிடம் அமைந்திருக்காது.

பிறரிடம் தாராளமாக உரையாடு இவர்கள் கூகுவார்கள் அல்லது தயக்கம் கொண்டிருப்பார்கள்.

பிறரிடம் உரையாடும்போது இவர்கள் தலை குனிந்து சங்கோஜத்தால் உடலைப் பலகோணங்களாக வளைத்து மிகுந்த தயக்கத்துடன் உரையாடுவார்கள்.

யாராவது சற்று அதட்டிப் பேசி விட்டால் இவர்கள் ஆடிப் போய் விடுவார்கள்.

தப்பித் தவறி இவர்கள் யாரிடமாவது மனம் விட்டுப் பேசத் தொடங்கினால், இவர்களுடைய பேச்சின் பெரும் பகுதி தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையின் கஷ்ட நஷ்டங்கள் குறித்த அழகையாகவே இருக்கும்.

உலகின் மற்ற மக்கள் அனைவருமே மிகவும் கருமமாகவும், இன்பமாகவும் வாழ்வது போலவும், இவர்கள் மட்டும் பெருங் கஷ்டத்தையும், துயரத்தையும் அனுபவிப்பதாகவும் மனக்குறைபாட்டுக் கொள்வார்கள்.

எந்தச் செயலை இவர்கள் செய்ய முற்பட்டாலும் தயக்க மில்லாமல் அந்தச் செயலில் இறங்கி விட்டார்கள்.

தங்கள் செயற்பாட்டில் என்ன குறை இருக்குமோ, மற்றவர்கள் அதை விளங்கிக் கொண்டு குற்றம் சொல்லுவார்களோ, தங்களை அவமானப் படுத்துவார்களோ என்றெல்லாம் அஞ்சி அஞ்சி மனம் குழம்புவார்கள்.

இந்த மாதிரித் தன்னம்பிக்கை குறைந்த மக்கள் பிற நாடுகளை விட நமது தேசத்தில் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றே கருதத் தோன்றுகிறது.

தாழ்வு மனப்பான்மை – காரணம் என்ன ?

நமது தேசத்தில் இன்று நிலவும் சமுதாய அமைப்பின் குறைபாடு, போதிய கல்வி வசதியின்மை, திறமைசாலிகள் முன்னேறுவதற்கான நேரடியான வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லாமை போன்றவை ஒருவேளை இதற்குக் காரணமாக இருக்கும்.

நமது தேசத்தின் நிலை இவ்விதமாக இருந்தாலும், முன்னேறிய உலக நாடுகளிலும் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இலக்கான மக்கள் கணிசமான அளவு இருக்கின்றனர் என்பது நமக்குச் சற்று ஆறுதலளிக்கக் கூடிய விஷயமாகும்.

தாழ்வு மனப்பான்மை என்பது அறியாமை கலந்த ஒருவிதப் பேதைமை உணர்வே தவிர, அப்படி ஒரு நிலை இருப்பதற்கு நியாயமான காரணங்கள் கிடையாது.

தாழ்வு மனப்பான்மை தோன்றுவதற்குப் பலவிதக் காரணங்கள் உண்டு.

அது ஒரு வகையான மன நோய் என்றே கூற வேண்டும்.

சின்னஞ்சிறு வயதிலிருந்தே ஆதரவற்ற நிலையில் வளர்ந்து வரும் குழந்தைகள் பிற்காலத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இலக்காக நேரிடும்.

அதட்டி மிரட்டி மிகவும் கண்டிப்பாக வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகளும் பிற்காலத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மையினை அடையக் கூடும்.

சிறு வயதிலிருந்தே வறுமைச் சூழ்நிலையில் வளரும் குழந்தைகளும் பிற்காலத்தில் இந்த நிலைக்கு இலக்காக நேரிடும்.

தகுந்த கல்வி வசதியின்மை, தாராளமாகப் பிறருடன் கலந்துபழகும் வாய்ப்புக் குறைவாக இருக்கும் நிலை, காரணமற்ற கற்பனை மனப்பான்மை போன்றவையும் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு மக்களை இலக்காக்கி விடும்.

நல்ல நண்பர்களைப்பெறாமல் தனிமை வாழ்வு வாழும் சூழலில் உள்ளவர்களும் ஏதோ ஒருவித மனக் குழப்பத்துக்கு இலக்காகி அதன் மூலம் தாழ்வு மனப்பான்மைநிலையை அடையக் கூடும்.

வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து ஏற்படக் கூடிய தோல்விகளும் தாழ்வு மனப்பான்மையைத் தோற்றுவித்து விடுவது உண்டு.

தன்னம்பிக்கைக் குறையுள்ளவர்கள் நிச்சயமாகத் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இலக்காக நேரிடுவது உண்டு.

இன்னும் எத்தனையோ விதமான காரணங்கள் உண்டு. அவை குறித்து விரித்துரைத்தால் நீளும்.

தாழ்வு மனப்பான்மை என்பது ஒரு மன நோய் என்று சொன்னோமல்லவா ?

நோய் என்றாலே அது தீர்க்கப்படக் கூடிய ஒன்றுதானே!

அது போன்று, தாழ்வு மனப்பான்மைக் குறைபாடும் அகற்றிக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றுதான்.

மற்ற மக்களிடம் இல்லாத மோசமான பல குறைபாடுகள் தங்களிடம் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்வதுதான் தாழ்வு மனப்பான்மையினரின் பொதுவான இயல்பாக இருக்கிறது.

உலகத்தில் எந்த நாட்டில் வாழ்க்கை நடத்தும் மக்களாக இருந்தாலும், ஒரு குறைபாடுமில்லாத மனிதர் என்று ஒருவரைக் கூடக் காண முடியாது.

மிகச் சிறந்த திறமைசாலிகள் என்று மதிக்கப்படுவோரிடமும் ஒரு சில குறைபாடுகளாவது இருக்கத்தான் செய்யும்.

திறமையும், திறமையின்மையும் கலந்த ஒரு கலவையாகத் தான் மனிதன் இருக்கிறான்.

மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது அதிகமான குறையுள்ளவர்கள் போன்று தோன்றும் பலரை ஆழ்ந்து நோக்கி ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால் அவர்களிடமும் பல நிறைவான அம்சங்கள் இருப்பது புலப்படும்.

தான் மிகுந்த குறைபாடு உள்ளவர் என்று தனக்குத் தானே கருதித்தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டுள்ள ஒருவர் அந்தக் குறைபாட்டை அறவே மறந்துவிட்டுத் தன்னிடம் மறைவாக அமைந்திருக்கும் திறமை என்னவென்று கண்டறிய முற்பட வேண்டும்.

அந்தத் திறமையைத் திட்டபிட்டு வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திறமையைத் தக்கபடி வளர்த்துக் கொண்டோம் என்றால் நம்மிடம் உள்ள குறை வலுவிழந்து இருக்குமிடம் தெரியாமல் போய்விடும்.

தாழ்வு மனப்பான்மையுள்ளவர்கள் மனதில் பெரும் பாலும் குழம்பிக் கொண்டிருக்கும் மற்றொரு விஷயம், பிறர் நம்மைப் பற்றித் தாழ்வாக எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்களோ என்ற அச்சத்தான்.

உண்மையிலேயே இது ஒரு பைத்தியக்காரத்தனமான மனக் குழப்பமே!

உலகத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் எத்தனையோ பிரச்சனைகளும், தொல்லைகளும், வேலைகளும் இருக்கும்.

பிறரைப் பற்றிக் காரணமற்று ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பதற்கு யாருக்குமே நேரமிருப்பதில்லை.

யாராவது ஒரு சிலர் தம்முடைய வேலைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு, பிறருடைய சொந்த விவகாரங்களில் அக்கறை காண்பித்தலையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் உருப்படாத வீணர்கள் என்றுதான் அர்த்தம்.

அவர்களுடைய விமர்சனத்தால்-மதிப்பீட்டினை-நீர்மானத்தால் யாருக்கும் எந்த வித இடையூறும் ஏற்பட்டு விடாது.

நம்மிடமிருக்கும் குறைகளை நாமே உணர்ந்து திருத்திக் கொள்ள முடிவு செய்து கொண்டு விட்டு பிறகு, மற்றவர்கள் நம்மைக் குறை கூறுவதனால் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் அல்லது கஷ்டம் எதுவுமே இல்லை.

யாராவது நம்மைக் குறித்துக் குறை கூறுவதாகவே வைத்துக் கொள்வோம்.

அதை நமக்குக் கூறப்பட்ட அறிவுரையாக எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் கூறும் குறைபாடு பற்றி யோசித்துப் பார்த்தலாம்.

அவர்கள் சொல்லக் கூடிய குறைபாடு உண்மையானதாக இருந்தால், அதனைத் திருத்திக் கொள்ள அல்லது மாற்றிக் கொள்ள நாம் முயற்சி மேற்கொள்ளலாம்.

பிறர் கூறும் குறைபாடு அர்த்தமில்லாத அவதூறு என்றும், அம்மாதிரிக் குறை நம்மிடம் இல்லை என்றும், நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தால், பிறருடைய குறை கூறல் குறித்து நாம் சற்றும் பொருள் படுத்தத் தேவையே இல்லை.

ஆக்க பூர்வமான முயற்சிகளில் தீவிரமாகத் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுப் போயினால், தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படுவதற்கு வழியோ வாய்ப்போ அமையாமல் போய்விடும்.

ஆகவே, தாழ்வு மனப்பான்மை என்ற நோயினை எந்த வகையிலாவது திட்டமிட்டு அகற்றிக் கொள்ளவேண்டும் இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றம் பெருமளவு பாதிக்கவே செய்யும்.

ஒதுங்கி வாழக் கூடாது

சமூகத்தோடு ஒட்டி ஒழுக வேண்டும். எல்லாவிடமும் கலந்து பழக வேண்டும். தனிமை வாழ்க்கை கூடாது.

எந்த அளவுக்கு நாம் பிற மனிதர்களுடன் அதிக அளவில் தொடர்பு கொள்கிறோமோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் நமது வாழ்க்கையின் மலர்ச்சி உள்ளது.

நல்ல ஆரோக்கியமான சமூகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு இரண்டுநடை முறைகள் அடிப்படை யானவை என்று கருதப்படும்.

பிறரை நாம் விரும்பி, அவர்கள் குறைகளை மறந்து, நிறைகளை மனத்தில் கொண்டு பழகுவது ஒரு முறை.

பிறர் விரும்பும் வகையில் நம்மை-நமது இயல்பை-பழக்க வழக்கங்களை அமைத்துக் கொள்வது இரண்டாவது முறை.

இரண்டுமே பயன் தரத்தக்க நடைமுறைதான்.

மிகவும் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் நாம் மற்றவர்களை விரும்பி அவர்களுடைய வாழ்க்கை உயர்வுக்கு நம்மால் இயன்ற ஒத்துழைப்பைத் தருவதுதான்.

பிறருக்காக என்று நாம் நமது வாழ்க்கையினை, நமது ஆற்றலை, நமது திறமையைப் பயன்படுத்தினால்- அதே மாதிரி உதவியும் ஒத்துழைப்பும் நமக்குப் பிறரிடமிருந்து தானாகக் கிடைக்கும்.

ஒருவரிடம் நாம் அன்பு கொண்டு பழகும்போது அவர்களின் புறத் தோற்றம், நமது கண்களில் படும் இயல்புகள் ஆகியவற்றை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளக் கூடாது.

கவர்ச்சிகரமான தோற்றமும், இனிய பேச்சுகளும், நல்ல பழக்கங்களும் உடையவர்கள் போலக் காட்சி தரும் எல்லாருமே நல்லவர்களாக இருக்க முடியாது. இருக்கவும் மாட்டார்கள்.

அதே போன்று கவர்ச்சியற்ற தோற்றமும், முரட்டுத் தனமான பேச்சும், ஒழுங்கு முறையற்ற நடவடிக்கைகளும் கொண்டவர்கள் போலக் காட்சியளிப்பவர்கள் எல்லாருமே மிகவும் மோசமான குண இயல்பு கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் கருதி விட முடியாது; கருதி விடக் கூடாது.

திருவள்ளுவர் கூறுகின்றார் :

புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு.

பிறர் விஷயங்களில் ஊக்கம் காண்பிக்க வேண்டும் ; அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும் ; அதனுடன் அவர்களுக்கு நம்மால் இயன்ற அளவு உபகாரமாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த நடைமுறைதான் புற உலகில் நாம் பிறருடன் நெருக்கமான தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு உதவும்.

சிலருடைய விரும்பத் தகாத குண இயல்புகளுக்காக அவர்களை வெறுப்பதை விட, அவர்களுடைய அந்த இயல்புகளைச் சகித்துக் கொண்டு ஒத்துப்போக முயற்சிப்பது சிறந்த நடைமுறையாகும்.

நட்புறவுக்கு ஏது ஏற்றத் தாழ்வு ?

சிலர் மற்றவர்கள் குறித்துத் தாங்களாகச் சில கற்பனைகளை உருவாக்கிக் கொள்வார்கள்.

நம்மோடு பழகக் கூடியவர்கள் எத்தகைய தோற்றம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும், எந்த மாதிரியான குணச் சிறப்புகள் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் ஒரு வரையறையை நிர்ணயித்துக் கொள்வார்கள்.

இந்தத் தர நிர்ணயத்துக்கு ஒத்து வராதவர்களுடன் பழகுவது, தமது அந்தஸ்துக்கு ஏற்றது அல்ல என்று அவர்களை ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

இது நல்ல நடைமுறை ஆகாது.

ஏனென்றால், இதே மாதிரி நடைமுறையினை நம் விஷயத்தில் பிறரும் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டால் அவர்கள் கண்ணோட்டத்தில் நாமும் தேர்ச்சி பெறுவோமா என்று கூற முடியாது அல்லவா?

யாபிடமாவது ஏதாவது விரும்பத் தகாத இயல்பு அமைந்திருந்தால், அதையே காரணமாக வைத்து, அவர்களை நாம் ஒதுக்குவதைவிட, அந்த மாதிரி மனப்போக்கிற்குக் காரணம் என்ன என்று அனுபவத்துடன் கண்டறிய முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அவர்களுடைய இயல்புகளினால் தனிப்பட்ட முறையில் நமக்கோ சமுதாயத்திற்கோ எந்த விதக் கெடுதலும் இல்லை என்று தெரிந்தால், அதைப் பற்றி நாம் ஏன் கவலை கொள்ள வேண்டும், பொருட்படுத்த வேண்டும்?

மேலோட்டமாக நமக்கு வெறுப்பை அளிக்கும் சிலருடைய பழக்க வழக்கங்களுக்கான காரணங்களை நாம் அணுகி ஆராய்ந்தோமானால், அவர்கள் மீது நமக்குப் பரிவு உணர்வுதான் தோன்றும்.

சிலருடைய விசித்திரமான இயல்புகளுக்கு மனோதத்துவ ரீதியான காரணம் இருப்பதுண்டு.

சிலருக்கு வீட்டில் நிம்மதியான சூழல் அமைவது இல்லை.

குடும்பத்திலுள்ளவர்களின் சரியான ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காததோ, குடும்பத்திலுள்ள மனைவி மக்களின் விரும்பத் தகாத இயல்புகளோ அல்லது குடும்பத்துக்குத் தேவையான வருவாய் இல்லாததோ இம் மாதிரியான இயல்புகளுக்குக் காரணமாக அமைவதுண்டு.

சின்ன வயதிலிருந்தே பிறரால் அலர் சியம் செய்யப் பட்டுக், கடுமையான தண்டனைகளுக்கு இலக்காகி வளர்ந்தவர்களின் இயல்பு ஒரு மாதிரியான சிடுசிடுப்புத் தனம் வாய்ந்ததாக இருக்கும்.

சிலர் எப்போதும் தற்பெருமை பேசுபவர்களாக இருப்பார்கள். உலகத்திலேயே தாங்கள்தான் அறிவாளிகள் என்றும், மற்ற அனைவரும் முட்டாள்கள் என்பது போலவும் பேசுவார்கள்.

இம் மாதிரியான இயல்பு படைத்தவர்களைக் காணும் போதே பிறருக்கு வெறுப்பு ஏற்படும். த்தான் செய்யும்.

ஆனால், அவர்களை நெருங்கி, அவர்கள் வாழ்க்கை தொடர்பான விஷயங்களை ஆராய்ந்தோமானால், வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு ஏற்படும் தோல்விகள் காரணமாகத் தோன்றிய விரக்தி மனப்பான்மையே இதற்குக் காரணமாகும் என்பது விளங்கும்.

இத்தகைய மக்களிடம் அன்புடனும் ஆதரவுடனும் பழகி, பல வகையில் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி, நம்மால் இயன்ற ஒத்துழைப்பை நல்கினால், அவர்களுடைய குண இயல்புகளில் நல்ல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தி விட முடியும்.

மற்றவர்களிடம் நமக்குள்ள நம்பிக்கையையும், அவர்கள் பொருட்டு நாம் செய்யும் உதவி ஒத்துழைப்புகளையும் பிறர் உணருமாறு செய்தோமானால் மற்றவர்களுக்கு எப்போதுமே நம் மீது ஒருவிதப் பற்றும் பாசமும் ஏற்படும்.

நாம் ஏதோ அவர்களுக்காகப் பிரமாதமான சேவை அல்லது தியாகம் செய்வதாக ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்தாமல், ஒருவிதப் பாச உணர்வுடன்-சகோதர பாசத்துடன் பழக முற்பட்டால் அவர்களுக்கு நம் மீது நல்லெண்ணமும் நம்பிக்கையும் ஏற்படும்.

அவர்களும் நம்மீது பாசத்துடனும் பற்றுடனும் பழகி, தங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய முன்வருவார்கள்.

பிரச்சனையே இல்லாத வாழ்க்கை இல்லை!

பிரச்சனைகளும், சங்கடங்களும், இடையூறுகளும் இல்லாத வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கற்பனையே செய்ய முடியாது.

ஏனெனில் பிரச்சனைகள், சங்கடங்கள், ஏமாற்றங்கள் போன்ற யாவும் கலந்த ஒன்றுதான் வாழ்க்கை என்ற பெயரினைப் பெறுகிறது.

வாழ்க்கையில் நமக்கு எந்தவிதப் பிரச்சனையுமே இல்லை யென்றால் அந்த வாழ்க்கையில் ஒருவிதச் சுவையும் இருக்காது.

அப்படிப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கைக்கும் ஆடு மாடுகளுக்கும் உள்ள வாழ்க்கைக்கும் என்ன வித்தியாசத்தைக் காண முடியும்?

பிரச்சனைகளே தலை காட்டாத வாழ்க்கை, வாழ்க்கையின் உறக்க நிலையைத்தான் உணர்த்துவதாக இருக்கும்.

பகலில் நாம் எத்தனையோ விவகாரங்களுக்கு ஈடு கொடுத்துச் சுறுகறுப்பாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால், இரவில் நடப்பது என்ன?

நாம் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இரவின் பெரும் பகுதியைக் கழிக்கின்றோம்.

உறங்கும்போது நமது கவனத்துக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் வருவதில்லை.

பிரச்சனைகளே குறுக்கிடாமல் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறவன், வாழ்நாள் முழுவதும் உறங்கிகொண்டே இருக்க விரும்புவதாகத்தான் அர்த்தம்.

இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை ஒரு வாழ்க்கையாகுமோ?

பிரச்சனையே இல்லாத நிலை, வாழ்க்கையை உறக்க நிலையில் வைத்திருக்கின்றது.

பிரச்சனைகள் உள்ள நிலை வாழ்க்கையை விழிப்பு நிலையில் வைத்திருக்கின்றது.

ஆகவே, நாம் வாழ்க்கையில் சங்கடங்களும், இடையூறுகளும் ஏற்படுகின்றனவே என்று பிரமிப்பும், மன அதிர்ச்சியும் கொள்ளாமல் அவற்றை வரவேற்று மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்கொள்ள வேண்டும்.

அறிவாற்றலைத் துருப்பிடிக்க விடாதீர் !

நம்மிடம் ஏதோ ஒரு கருவி இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஓர் அரிவாள் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோமே.

அந்த அரிவாளைக் கொண்டு எதையாவது வெட்டிச் சிதைத்துப் பயன்படுத்தும்போதுதான் அது எப்போதும் நல்ல கூர்மையுடன் திகழும்.

அரிவாளை நாம் பயன்படுத்தவே செய்யாமல், மூலையில் நெடுங்காலம் போட்டு வைத்து விட்டோமென்றால், அரிவாள் துருப்பிடித்துக் கூர்மை மழுங்கிப் பயனற்றுப் போய் விடும்.

நமது அறிவாற்றல், திறமை, தகுதி போன்றவையும் மேலே நாம் குறிப்பிட்ட அரிவாளைப் போன்றவைதான். நமது அறிவையும் திறமையையும் தொடர்ந்து பயன்படுத்தாமல் இருந்தோமானால், அறிவும் திறமையும் ஆற்றலும் மழுங்கி நமக்கு எந்த விதத்திலும் பயன்படாமலே போய்விடும்.

வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளும், சங்கடங்களும் நம்முடைய அறிவுக்கும் திறமைக்கும் சரியானபடி வேலை கொடுக்கும் இயல்புடையனவாக உள்ளன.

வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க நமது ஆற்றலையும் அறிவையும் பயன்படுத்தும்போது அவை நன்கு கூர்மையடைந்து செயல் திறன் கொண்டு பெருஞ்சக்தி படைத்ததாக ஆகி விடுகின்றது.

பிரச்சனைகளே இல்லாவிட்டால் நமது அறிவையும் திறமையையும் பயன்படுத்தவே முடியாமல் போய்விடும்.

வாழ்க்கையில் தோன்றுகின்ற இடையூறுகளும் சங்கடங்களும் மனத்தின் வலிமையைப் பெருக்குகின்றன. அவை நமக்கு அளிக்கக் கூடிய அனுபவங்கள் வாழ்க்கைப் பாதையில் சிக்கலா, தடுமாற்றமோ இல்லாமல் நடை போடுவதற்கு நமக்கு உதவி செய்கின்றன.

பிரச்சனைகள் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய அம்சம் என்பதை உணராத சிலர், பிரச்சனைகள் தோன்றும் போது மிரட்சியடைந்து, “இந்த மாதிரிச் சங்கடங்களை எல்லாம் எவ்வாறு சமாளிக்கப் போகிறோமோ!” என்று திகைப்படைந்து ஏங்குவதுண்டு.

தீர்க்க முடியாத பிரச்சனை இல்லை

வாழ்க்கையில் குறுக்கிடுகின்ற எந்த இடையூறும் சங்கடமும் தீர்க்க முடியாதனவே அல்ல.

உண்மையில் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில்தான் நமக்கு இருக்கக் கூடிய உண்மையான அறிவும் ஆற்றலும் வெளிப்படும்.

சில சமயம் நம்மைப் பற்றி நாமே பிரமிப்படையும் விதத்தில் நாம் அவ்வளவு சாதாரியமாக-சாகசத்துடன் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைச் சமாளித்து விடுவோம்.

வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களை, இடையூறுகளைக் கண்டு பிரமிப்பு அடைந்து அதனை வெறித்தபடி வேடிக்கை பார்க்கும் வரைதான் அவை நம்மால் சமாளிக்க முடியாதவை என்று தோன்றும்.

நாம் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு பிரச்சனைகளை எதிர்த்துச் சமாளிக்கும் முயற்சியில் இறங்கி விட்டோமானால், அடுத்து நாமே ஆச்சரியமடையும் விதத்தில் பிரச்சனைகள் மிகவும் அற்பத்தனமான விஷயங்களாக ஆகிவிடும்.

நாம் நினைத்தது போலல்லாமல், அதிகமான சிரமம் எடுத்துக் கொள்ளாமலேயே, பிரச்சனைகளைச் சமாளித்து விட முடியும்.

வாழ்க்கையில் எந்த விதமான சங்கடங்கள் ஏற்பட்டாலும் அதனைச் சமாளித்து விட முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையுடன் கூடிய திட்டம் உங்களிடம் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

நம்மால் இவ்வளவு பெரிய சங்கடங்களைச் சமாளிக்க முடியாமல் என்ற சந்தேக உணர்வு எந்தக் காலத்திலும் உள்ளத்தில் இடம் பெறவே கூடாது.

சில சமயம் பிரச்சனைகளை முழு அளவில் நம்மால் சமாளிக்க முடியாமல் கூடப் போகலாம்.

முடிந்தவரை சமாளித்தோம் என்ற திருப்தியுடன் தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டிருந்தோமானால், கொஞ்சம் காலங்கூட ந்தாவது முழு வெற்றியை அடைந்து விட முடியும்.

வாழ்க்கையில் எந்தப் பெரிய - சிறிய பிரச்சனை குறுக்கிட்டாலும், அதனைக் கண்டு மிரட்சியடைவதற்குப் பதில், அந்தப் பிரச்சனையின் தன்மை குறித்துத் தீர்க்கமாக யோசனை செய்யுங்கள்.

பிரச்சனையின் உண்மையான உருவத் தோற்றத்தைச் சரியாக விளங்கிக் கொண்டாலே, பிரச்சனையைச் சமாளிப்பதில், பாதி வெற்றியை அடைந்து விட்டோம் என்று அர்த்தம்.

பிரச்சனையின் உண்மை நிலவரம் நமக்கு விளங்கி விட்டால் அதனைச் சமாளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பது மிகவும் எளிதாக இருக்கும்.

பிரச்சனைகளின் தன்மையை நன்கு விளங்கிக் கொண்ட பிறகு, என்ன நடவடிக்கையினை மேற்கொண்டால் பிரச்சனைகளைச் சுலபமாகச் சமாளிக்க முடியும் என்பது குறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்தித்துத் திட்டம் தீட்ட வேண்டும்.

பிறகு சற்றும் தாமதமில்லாமல் திட்டத்தினைச் செயற்படுத்த வேண்டும்.

நாம் பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் எதிர்பார்க்கும் பலனை அளிக்கவில்லை என்றால், அவசர உணர்வுடன் சிந்தனை செய்து, நடவடிக்கையின் தன்மையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

இவ்விதமெல்லாம் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டால், வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் எந்தப் பிரச்சனையையும் சமாளித்து விட முடியும்.

அச்ச உணர்வை அகற்றுங்கள் !

மனிதர்களுடைய அறிவை, ஆற்றலை, திறமையை, தகுதியை வீணாக்கிக் கெடுக்கும் சக்தி காரணமற்ற அச்ச உணர்வுக்கு இருக்கிறது.

வாழ்க்கையில் நம்மைப் பற்றியும் பிறரைக் குறித்தும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால், பெரும்பான்மையினர் காரணமற்ற அச்ச உணர்வுக்கு இலக்காகிக் குழப்பமடைந்தவர்களாகவே காட்சி தருவதைப் பார்க்க அல்லது உணர முடியும்.

'அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

எந்த விஷயம் குறித்து நாம் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறதோ, அதற்கு அஞ்சித்தானாக வேண்டும்.

அஞ்ச வேண்டிய விஷயத்துக்கு அஞ்சி, அந்த அச்சத்துக்குக் காரணமான நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து விடுபட நடவடிக்கை மேற்கொள்வாதவன், அந்த அச்சம் காரணமாகவே நிலை குலைந்து விடுவான்.

ஆனால் காரணம் ஏதுமற்ற அச்ச உணர்வுகளை அறியாமையே காரணமாக மனதில் கற்பனையாகத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு அதே நிலைவில் அஞ்சி அஞ்சி வாழ்க்கை நடந்துவான் மன நிம்மதியை இழக்கின்றான்.

மகிழ்ச்சியை இழக்கின்றான்.

அவனுடைய அறிவும் ஆற்றலும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

குறிப்பாகச் சொல்வதானால் வாழ்க்கையின் ஓட்டமே ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும்.

இதன் காரணமாக வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய நியாயமான முன்னேற்றத்துக்கு வாய்ப்பே இல்லாமல் போய் விடக்கூடும்.

சிலருக்கு நோய்களிடத்தில் காரணமற்ற அச்சம் இருக்கும்.

எந்த நேரத்தில் என்ன நோய்க்கு இலக்காக நேரிடுமோ, நோய்க்கடுமை தாள மாட்டாது என்னென்ன அவஸ்தைகளுக்கு ஈடு கொடுக்க வேண்டுமோ, என்று அஞ்சி அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அவர்கள் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்து, அது குறித்து அச்சப்பட்டால்கூட அதனை நியாயம் என்று கூறலாம். நோயே ஏற்படாத நிலையில், நோய் ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சி மனக் குழப்பம் அடைவது பேதைமையன்றோ!

உடலின் ஒரு பகுதியில், கட்டி போன்ற ஏதாவது தோன்றினால், அதைப்பற்றி மருத்துவரின் பரிசீலனையை நாடித் தக்க சிகிச்சை முறையினை மேற்கொள்வதுதான் நியாயம்.

இதை விடுத்து, அந்தக் கட்டி புற்று நோயின் தொடக்க நிலையென்று நாமாகவே கற்பனை செய்து கொண்டு நிம்மதியிழக்கலாமா?

காலரா போன்ற தொற்று நோய் கற்று வட்டாரத்தில் இருந்தால், சிலருக்கு அதனால் ஏற்படும் பீதி காரணமாகவே பாதி உயிர் போய் விடும்.

சிலருக்குத் தங்கள் வாழ்க்கையின் அடிப்படை நிலைபற்றியே அச்சமும் சந்தேகமும் எப்போதும் குடி கொண்டிருக்கும்.

சிலருக்குத் தாங்கள் வகிக்கும் பதவி எந்த நேரத்தில் பறி போய் விடுமோ என்று உள்ளுக்குள்ளேயே ஒரு வித அச்சம்-பீதி இருக்கும்.

தங்களுக்கு எதிராகத் தங்களைச் சூழ்ந்து வாழ்வோர் எப்போதும் சதி செய்து கொண்டிருப்பதாகவும், எந்த நேரத்திலும் தங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து விளையக்கூடுமென்றும், சிலர் அச்சம் கொண்டு நிம்மதி குலைந்து கிடப்பார்கள்.

காரணமற்ற இம் மாதிரி அச்சங்களுக்குத் தன்னம்பிக்கைக் குறைவும், மன வலிமையற்ற தன்மையுந்தான் காரணம்.

சூழ்நிலைத் தொல்லைகளைச் சமாளிக்க வேண்டும் !

தங்களுக்குத் தொல்லை தரக்கூடிய சூழ்நிலை தோன்றினால், அதனை எதிர்த்துச் சமாளிப்பதுதான் மனிதத் தன்மை.

நோய் தோன்றுகிறது என்றால், முறையான சிகிச்சையினைக் காலத்தோடு மேற்கொண்டால், எந்த நோயினையும் குணப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்ற நிலை இருக்கும் போது, நோயைப் பற்றியே சதா எண்ணமிட்டுக் கதி கலங்கிக் கிடப்பதால் என்ன பயன் விளைய முடியும்?

மற்றவர்கள் நமக்கு விரோதமாகச் சதி செய்கிறார்கள் என்றால், நம் மீது அவர்களுக்கு அபாயப்பட்ட ஒரு துவேஷம் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தது எது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்மால் அவர்களுக்கு ஏதாவது தீங்கு விளையக்கூடுமென்ற சந்தேகம் தோன்றியதன் விளைவாகவே அவர்கள் நமக்கு விரோதமாகச் செயற்பட முனைந்திருக்கக் கூடும்.

நாம் உண்மையில் யாருக்கும் எதிராகச் செயற்படாதிருக்கும் போது அவர்கள் வீணாக நம்மீது சந்தேகப்பட்டு எதிர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்று தெரிந்தால், நாமாக வலியத் தொடர்பு கொண்டு, அவர்கள் மனதில் எழுந்திருக்கக் கூடிய சந்தேகத்தை அகற்றி விட வேண்டும்.

திறமையை—தகுதியை வளர்த்துக் கொள்க!

நமது வாழ்க்கை தொடர்பாக நிம்மதியான நிரந்தரமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளாதபோதுதான் வாழ்க்கையின் அடிப்படை பற்றியே மனிதர்களுக்குப் பொதுவாக அச்சம் ஏற்படுகிறது.

நமக்கெனத் திறமையுடன் கூடிய தகுதி, அந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பு, நிம்மதியான குழந்தையுடன் கூடிய குடும்ப அமைப்பு—இவ்வாறு வாழ்க்கையைத் திட்டமிட்டு அமைத்துக் கொள்ளும்போது வாழ்க்கையில் நமக்கு என்ன கஷ்டங்கள்-சங்கடங்கள் இருந்தாலும் நிம்மதியான ஒரு பத்திர உணர்வு நமக்கு இருக்கும்.

செய்யும் பணி நிரந்தமாக இருக்குமோ, திடீரென்று வேலை போய்விடுமோ என்பன போன்ற அச்சங்கள் தன்னம்பிக்கையுடைய திறமைசாலிகளுக்கு ஏற்படவே செய்யா.

திறமையற்றவர்களுக்கு, ஒரு விதத் தகுதியும் இல்லாதவர்களுக்கு—தன்னம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்குத் தாங்கள் செய்யும் பணிகள் குறித்து எப்போதுமே ஒரு சந்தேகம்-பயம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும்.

தங்களுக்கென ஒரு தகுதியும் திறமையும் அமைத்துக் கொண்டு விட்டால், அச்சத்துக்கோ-சந்தேகத்துக்கோ சிறிதும் இடமிருக்கப் போவதில்லை.

வாழ்க்கையில் ஓர் உயர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டுமென்று கனவு காண்கின்ற ஒருவருக்கு இருக்க வேண்டிய பல தகுதிகளில் குறிப்பிடத் தக்கது கல்வித் தகுதி.

கல்வித் தகுதி இல்லாவிட்டால் நம்மிடம் வேறு என்ன திறமை-சக்தி இருந்தாலும் சரியான ஒரு முன்னேற்றத்தை அடைய முடியாது.

கல்வி என்று சொன்னாலே பள்ளியில் பெறக்கூடிய ஏட்டுக் கல்வியினைத்தான் பொதுவாகக் குறிப்பிடுவார்கள்.

பள்ளிப் பாடிப்பு எல்லாமே வாழ்க்கைக்கு உபயோகமாக இருக்கிறதா? உயர்ந்த கல்வித் தகுதி பெற்ற எல்லாராலுமே வாழ்க்கையில் ஓர் உயர்ந்த இடத்தை நிச்சயமாக அடைய முடிவின்றதா?

நிச்சயமாக இது குறித்துத் திட்டவாட்டமான பதிலைக் கூறுவது கூடினாம்.

என்றாலும் வெறும் பள்ளிக் கல்வி மட்டுமே வாழ்க்கைக்கு உதவுவதாக இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இந்தக் காலத்தில் நம் கண்களை உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஓர் உண்மையைச் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

‘வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்’ என்று வர்ணிக்கப் படுகின்றதே, அந்தத் திண்டாட்டத்துக்கு உட்பட்டு நலிபவர்களின் தொகையில் நூறு சதவிகிதத்தினர் உயர் கல்வி-பட்டப் படிப்புப் பெற்றவர்களாகத்தான் இருக்கின்றார்கள்.

அதாவது பள்ளி-கல்லூரிகளில் பெறக் கூடிய கல்வி வாழ்க்கைக்குக் கொஞ்சமாவது உதவிகரமாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தை உண்மையிலேயே தோற்றுவிப்பதாக இருக்கிறது.

ஆகவே கல்வி என்று குறிப்பிடும்போது வாழ்க்கைக்கு உதவும் கல்வியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்ப்பது இயல்புதான்.

தரதீர்ஷ்டவசமாக இன்று பள்ளி-கல்லூரிகளில் பெறக் கூடிய கல்வியினால் வாழ்க்கைக்கு நிச்சயம் பயன் உண்டு என்ற உறுதி மொழியை யாராலும் தர முடியவில்லை.

பள்ளியில் மாணவர்களுக்குப் பாட போதனை செய்யும் ஆசிரியர்கள் முதற்கொண்டு, அந்த மாதிரிப் பாடசாலைகள் அமை வதற்குக் காரணமாக இருக்கும் அரசாங்கம் வரை, தாங்கள் அளிக்கக் கூடிய கல்வி, அதனைப் பெறும் மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் பேருதவி செய்யும் என்னும் உறுதி மொழி எதனையும் தருவது இல்லை.

ஏதோ ஒரு விதக் கல்வியினை மாணவர் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்வது கடமை என்று ஆகிவிட்டது.

பள்ளி-கல்லூரிகளில் சம்பளம் வாங்கும் ஆசிரியர்கள் தாங்கள் பெறுகின்ற சம்பளத்துக்காகக் குருட்டாம் போக்கில் ஏதோ பாடம் நடத்தித் தேர்வு வைத்து விடுகிறார்கள்.

அத்துடன் அவர்கள் கடமை தீர்ந்தது.

பள்ளிகளிலிருந்தும், கல்லூரிகளில் இருந்தும் கல்வி கற்று வெளியேறும் ஆயிரக் கணக்கான இளம் மாணவர்களின் கதி என்ன?

இது பற்றித் தீர்க்கமான யோசனை இன்னும் யாருக்கும் ஏற்படவில்லை.

இன்றைய கல்வி முறையினைப் பற்றி விமர்சனம் செய்வது நமது நோக்கமல்லவாதலால், நமக்குத் தேவையான விஷயங்களைப் பற்றி மட்டுமே இனி நாம் கவனிப்போம்.

அடிப்படைக் கல்வி எது?

கல்வி என்று நாம் குறிப்பிடுவது ஏம்.ஏ., பி.ஏ. போன்ற பெரிய கல்வியினைப் பற்றியோ, சட்டப் படிப்பு-மருத்துவப் படிப்பு என்ற உயர்ந்த கல்வியைப் பற்றியோ அல்ல.

ஒரு குறைந்த மட்ட அடிப்படைக் கல்வியினை எல்லாரும் பெற்றாக வேண்டியது இன்றைய சூழ்நிலையில் மிகவும் அவசியமாகும்.

உங்கள் வாழ்க்கைக்கென எந்தக் குறிக்கோளை நீங்கள் மேற்கொண்டிருந்தாலும், ஓரளவு அடிப்படைக் கல்விப் பயிற்சியினை எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் தவிர்க்கவே கூடாது.

அடிப்படைக் கல்வி என்றால் என்ன?

இதுகூடப் பிரச்சனைக்குரிய ஒரு வினாதான்.

அடிப்படைக் கல்வி என்பதை எந்த அளவுகோலைக் கொண்டு நிர்ணயிப்பது?

இது சற்றுச் சிரமமான ஒரு விஷயந்தான்.

ஆகவே, நாமாக ஓர் அளவுகோலை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

முன்பெல்லாம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. என்ற ஓர் எல்லை பள்ளிக்கு இருந்தது.

இப்போது பத்தாம் வகுப்புப் படித்து, மேற்கொண்டு இரண்டாண்டுகள் கல்வி பெறுவதை ஓர் எல்லையாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த அளவுக்காவது ஒவ்வொருவரும் ஓர் அடிப்படைக் கல்வி பெற வேண்டியது அவசியம்.

இந்தக் காலத்தில் பள்ளிப்பருவத்தைக் காந்து விட்டவர்களால் இந்த மாதிரியான கல்வியினைப் பெற முடியாது. அதற்கான வாய்ப்பும் இல்லை.

ஆகவே, பெற்றோர்கள் குறைந்த பட்சமாவது-மேலே சொன்ன வரம்பு வரையிலாவது தங்கள் குழந்தைகள் கல்வி பயிலுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதற்கு மேல் தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்விப் பயிற்சி அளிப்பது அவரவர் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது.

ஆனால் எக்காரணத்தை முன்னிட்டு முன் சொன்ன வரம்புக்குக் குறைவாகக் கல்வியை நிறுத்திவிட்டுப் பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளை அறாமதிக்கக் கூடாது.

மேலே சொன்ன கல்வி வரம்பினை ஒவ்வொருவரும் பட்டி விடுவதனால் வினையாக்கிய பயன் என்னவென்றால், குறிப்பிடத்தக்க பயன் எதையும் கூற முடியாது.

ஒரு பொதுவான நூலத்தைப் பெறுவதற்கான சக்தியை அந்தக் கல்வி அளிக்கக் கூடும் என்பது நமது நம்பிக்கை.

எந்தத் தொழிலில் கூடுதல் நேர்த்தாலும் எழுத்தறிவும் எண் அறிவும் மிகவும் முக்கியமான தேவையாகும்.

குறைந்த பட்சம் தமிழ் மொழியிலாவது தெளிவாக எழுதவும் கணக்கு வழக்குகளை விளக்கமாகப் போட்டு அறியவும் வேண்டிய நூலும் அவசியம் ஒவ்வொருவரிடமும் வேண்டும்.

வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் கல்வியின் முக்கிய அம்சமாக இன்று விளங்குவது ஆங்கில மொழி அறிவு.

வாழ்க்கையில் எந்தத் துறையில் நாம் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் ஆங்கில மொழி அறிவு இக் காலச் சூழ்நிலையில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்று ஆகும்.

ஆங்கில மொழி அறிவு என்றால் ஆங்கில மொழியில் உயர்ந்த நூலும் தேர்ச்சியும் என்று அர்த்தமல்ல.

எளிய ஆங்கில மொழி நூல்களைப் படித்து விளங்கிக் கொள்ளவும், ஆங்கில மொழிக் கடிதங்களைப் புரிந்து கொள்ளவும், குறைந்த பட்ச மொழியறிவு இருந்தால் போதுமானது.

தொழிலறிவு புகட்டும் சிறந்த நூல்கள் ஆங்கில மொழியில் உள்ளன.

வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் எல்லா விதமான துறைகளைப் பற்றியும் நல்ல வழிகாட்டி நூல்கள் ஆங்கில மொழியில் உள்ளன.

மிகவும் எளிய நடையில் அமைந்திருக்கும் அந்த நூல்களை ஓரளவுக்கு ஆங்கில மொழிப்பயிற்சியுடையவர்களும் படித்து விஷய நூலும் பெற முடியும்.

தமிழிலும் தொழிலறிவு புகட்டும் நூல்கள் அண்மைக் காலத்தில் ஏராளமாக வந்துள்ளன என்றாலும், மூல நூல்கள் என்ற தகுதியை ஆங்கில நூல்கள்தாம் பெற முடியும்.

பொறியியல் துறையில் நாம் பணி புரிகின்றோம் என்றால் யந்திரங்களின் பெயர்கள்-அவற்றின் உறுப்புகளின் பெயர்கள் எல்லாம் ஆங்கில மொழிச் சொற்களாகவே கையாளப் படுகின்றன.

அந்தச் சொற்களைச் சரியானபடி உச்சரிக்கவும், அவற்றின் செயல் விளக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் ஆங்கில மொழியறிவு ஓரளவுக்காவது இருப்பது நல்லது.

வேதியியல் தொடர்பான துறையில் நாம் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், சோப்பு, காசிதம் போன்ற வேதிப் பொருட்களைக் கொண்டு தயாரிக்கும் பல பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், மூலப் பொருட்களாகத் திகழும் வேதியியல் பொருட்களின் பெயர்களைச் சரியானபடி விளங்கிக் கொள்ளவும், ஆங்கில மொழி அறிவு தேவை.

விஞ்ஞான, இரசாயன, மருத்துவ அறிவினைப் பெருக்கக் கூடிய நூல்களைப் பெருமளவு தமிழ் மொழியில் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைத் தமிழக அரசு செய்து வருகின்றது.

ஆங்கில மொழி அறிவைப் புறக்கணிக்கலாமா?

பல விஞ்ஞான, வேதியியல், மருத்துவ இயல் தொடர்பான நூல்கள் தமிழ் மொழியில் அரசாங்க ஆதரவுடன் பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், மேலை நாடுகளின் ஆங்கில மொழி வாய்ப்பட்ட அறிவினை உடனடியாக நம்மால் புறக்கணிக்க முடியாது.

அதிலும் சுயமாகத் தொழில் அறிவு பெற விழைவோர் கொஞ்ச காலத்துக்கு ஆங்கில மொழியின் மூலமே அறிவினைப் பெற முயல்வது நல்லது.

முறையாகக் கல்விப் பயிற்சி பெற முடியாதவர்கள், வேறு தனிப்பட்ட கல்வித் தகுதியினைப் பெற முடியாவிட்டாலும், ஓரளவுக்காவது ஆங்கில மொழிக் கல்வியினைப் பெற்று, ஆங்கில மொழியறிவை அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

முறைப்படி தொழிற் கல்வி பெற முடியாதவர்கள் நிறையத் தொழில் தொடர்பான நூல்களைப் படித்துத் தங்கள் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

கல்வி என்றால் வெறும் நூலறிவு என்று மட்டுமே பொருள் கொள்ளாமல், 'கற்றல்' என்ற பொருளில் திடைக்கும் வாய்ப்புகளை யெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும்.

தொழிலில் நம்மை விடத் திறமைசாலிகளாகத் திகழக் கூடியவர்களிடம் நமக்குத் தெரியாத விஷயங்களைக் கேட்டறிந்து கொள்வதும் ஒரு வகைக் கல்விதான்.

சில சிக்கலான யந்திரங்களை நாமாகப் பிரித்துப் பார்த்து அவற்றின் நுணுக்கங்களை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பதும் தொழிற் கல்விதான்.

'கற்றது கைமண்ணளவு ; கல்லாதது உலகளவு' என்ற ஆன்ரோப் மொழி முற்றிலும் வாழ்க்கைக் கல்வியையே குறிக்கும்.

வாழ்க்கை தொடர்பான உண்மைகளைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விளங்கிக் கொள்வதும் கூட ஒரு வகைக் கல்விதான்.

அந்தக் கல்விக்கு எல்லையே இல்லை. வாழ்நாள் முழுவதும் அந்தக் கல்வியினைத் தொடர்ந்து கற்றுக் கொண்டே யிருக்க வேண்டியதுதான்.

எழுத்தறிவு கொஞ்சம்கூட இல்லாதவர்கள், தங்கள் சுய முயற்சியின் மூலம் பல தொழில்களைக் கற்றுத் திறமைசாலிகளாகப் பணி புரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இயல்பில் இவர்கள் பள்ளிக் கல்வியினைப் பெறாதவர்களாக இருந்தாலும், அனுபவக் கல்வியினைப் பெற்ற மேதைகள் என்றுதான் இவர்களைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆகவே, வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் கல்வி ஞானம் மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் உலகத்தில் மனித வாழ்க்கையே நடக்கிறது.

ஒவ்வொரு மனிதரும் பிறரை நம்பித்தான் வாழ வேண்டியிருக்கிறது.

ஏனெனில், ஏதாவது ஒரு விதத்தில் ஒவ்வொரு மனிதரும் பிற மனிதர்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இந்தத் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டு விடும்போதுதான் மனித வாழ்க்கையில் பெருங் குழப்பம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

அப்போதுதான் சங்கடங்களும் பிரச்சனைகளும் திடீர் திடீரெனத் தலை தூக்குகின்றன.

ஒவ்வொரு மனிதரும் பரஸ்பர உறவோடு ஒருவரை யொருவர் நம்பித்தான் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்பது உலக நியதியாக இருக்கும் போது, மனிதன் தன்னைத் தானே நம்பாமல் வாழத் தொடங்கினால் என்ன ஆகும்!

இப்படிப்பட்ட விநோதமான மனப்பான்மை பெற்றவர்களும் உலகத்தில் கணிசமான அளவு இருக்கிறார்கள் என்பது தான் வோடிக்கையாகும்.

உலகத்தை-தன்னோடொத்த உலக மக்களை நம்பி வாழ்வதைத்தான் நம்பிக்கை என்ற சொல்லால் பொதுவாகக் குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

தன்னைத் தானே நம்ப வேண்டும்

தன்னம்பிக்கை என்பது ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனிடமும் அமைந்திருக்க வேண்டிய நம்பிக்கையாகும்.

தன்னை-தன் அறிவை- தன் ஆற்றலை-திறமையை- தகுதியை நம்பிச் செயற்படும் நிலைதான் நம்பிக்கையாகும்.

தன்னம்பிக்கைதான் மனிதனைப் பிரகாசமான எதிர்காலத்தை நோக்கி வழி நடத்திச் செல்கின்றது.

ஒரு மனிதனுடைய அறிவு முழுமையான வளர்ச்சி பெறுவதற்குத் தன்னம்பிக்கைதான் உதவுகின்றது.

தனிப்பட்ட மனிதரிடம் அமைந்திருக்கும் ஆற்றல் செயல்வடிவம் பெற்று, அந்த மனிதனின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்கு உதவிடத் தன்னம்பிக்கை ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கின்றது.

திறமையும், திறமை வழிப்பட்ட தகுதியும் ஆக்கபூர்வமான வழியில் செயற்பட்டுத் தனி மனிதனும் சமூகமும் ஒரு சேரப் பயனுற வழியமைத்துக் கொடுக்கிறது, தன்னம்பிக்கை.

தன்னம்பிக்கையற்ற அல்லது தன்னம்பிக்கை குறைந்த மனிதர்கள் எந்தத் துறையில் ஈடுபட்டாலும், அதில் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் காண மாட்டார்கள்.

சிலர் ஓர் அலுவலகத்தில் பணி புரிவார்கள். நீண்ட காலம் பணிபுரிந்தாலும், அவர்கள் பதவியில் உயர்வு பெறாமல், ஒரே நிலையில் கிடப்பார்கள்.

அவர்களுக்குப் பின்னால் பதவியில் பொறுப்பு ஏற்றவர்கள், அவர்களுக்குக் கீழே பணி புரிந்தவர்கள், அவர்கள் கண் முன்னாலேயே பதவி உயர்வு பெறும்போது, அவர்கள் மட்டுமே ஒரே நிலையில் கிடப்பார்கள்.

தன்னம்பிக்கைக் குறைவே இதற்குக் காரணமாகும்.

சிலரிடம் ஏதாவது ஒரு நல்ல திறமை இருக்கும்.

கல்விச்சாலை போன்ற ஏதாவது ஒரு துறையில் நல்ல நுணர்ப்பும் அனுபவமும் அவர்களுக்கு இருக்கும்.

இருந்தும், அவர்கள் தங்கள் திறமையை வைத்து முன்னேற முடியாமல் கீழ் மட்டத்திலேயே கிடப்பார்கள்.

அவர்களிடம் அமைந்திருக்கும் தன்னம்பிக்கைக் குறைவே அதற்குக் காரணமாகும்.

தன்னம்பிக்கை குறைந்தவர்கள் குடும்ப வாழ்வில் கூட நிம்மதியாக இருக்க மாட்டார்கள்.

தங்கள் குடும்பத்தைச் சரிவரப் போஷித்துக் குடும்பத் தினரை மகிழ்ச்சிகரமாக வைத்திருக்க முடியுமோ முடியாதோ என்பது போன்ற மனக் குழப்பம் அவர்கள் மனதில் சுழன்று கொண்டேயிருக்கும்.

இந்த மாதிரித் தன்னம்பிக்கை குறைவானவர்கள் வாழ்க்கையில் கொஞ்சமும் உருப்பட முடியாத நிலையில் உழன்று கொண்டிருப்பார்கள்.

தன்னம்பிக்கை உணர்வு பெற்றாலொழிய இவர்களால் வாழ்க்கையில் ஓரடி கூட முன்னேறவே முடியாது.

தன்னம்பிக்கைக் குறைவு என்பதும், தாழ்வு மனப்பான்மை என்பதும் ஓரளவு ஒரே மாதிரியான இயல்புதான்.

அல்லது இரண்டும் பின்னிப் பிணைந்த இரு பண்புகள் என்று வேண்டுமானாலும் கூறலாம்.

யாரிடம் தாழ்வு மனப்பான்மை அமைந்திருக்கிறதோ, அவரிடம் தன்னம்பிக்கை இருக்காது.

யாரிடம் தன்னம்பிக்கை இல்லாமலிருக்கிறதோ, அவர் தானாகவே தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இலக்காகி விடுவார்.

ஆகவே, தாழ்வு மனப்பான்மைக்குச் சொன்ன காரணங்களின் பெரும் பகுதி, தன்னம்பிக்கைக் குறைவுக்கும் பொருந்தும்.

தாழ்வு மனப்பான்மையை அகற்றக் கூறப்பட்ட வழி முறைகளில் பல தன்னம்பிக்கைக் குறைவுக்கும் சரியாக இருக்கும்.

ஆகவே, இந்த இரண்டு குறைபாடுகளையும் அகற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

சாதாரணமாகத் தன்னம்பிக்கைக் குறைவுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது திறமைக் குறைவாகவே இருக்கும்.

தங்களுக்கு எந்த விஷயத்திலும் திறமையில்லை என்ற எண்ணம் மனத்திலே வலுப்படும்போது, திறமையற்ற நம்மால் உலகத்தில் எவ்வாறு முன்னேற முடியுமென்ற ஐயம்-அச்சம் மனதிலே குடி கொள்ளத் தொடங்கி விடுகின்றது.

இதன் காரணமாக, அவர்களுக்குத் தங்கள் மீதே நம்பிக்கை போய்விடுகின்றது.

சிலருக்குத் திறமையில் எந்தக்குறைபாடும் இருக்காது. ஆனால், அவர்கள் தங்கள் ஆற்றலை-திறமையைச் சரியாக உணர்ந்திருக்க மாட்டார்கள்.

தங்களுக்குப் போதிய அளவு திறமையில்லை என்றே அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆகவே, அவர்களிடம் தாழ்வு மனப்பான்மை வந்து விடும்.

உங்கள் திறமையில் உங்களுக்குச் சந்தேகமா?

சிலருக்குத் தங்கள் திறமை குறித்துச் சந்தேகமில்லாதிருந்தாலும், மற்றவர்கள் திறமையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அவர்கள் அளவுக்கு நமக்குத் திறமையில்லையோ என்று சந்தேகப்படுவார்கள்.

அதாவது, தங்களின் திறமையிலேயே அவர்களுக்குச் சந்தேகம் தோன்றிவிடும்.

தன்னம்பிக்கைக் குறை மனோபாவம் தமக்கிருக்கிறது என ஒருவர் உணர்ந்து கொண்டால், உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது, தமது திறமை குறித்துத் தாமே பரிசீலனை செய்வதுதான்.

உண்மையிலேயே, தங்களுக்கு எந்த விதக் குறிப்பிடத் தக்க திறமையோ தகுதியோ இல்லை யென்று தெரிந்தால், தங்கள் ஆற்றல்-மன இயல்புக்கு ஏற்ப ஒரு திறமையினைத் தோற்று

வித்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது இருக்கும் திறமையினை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திறமையில்லாத மனிதனே உலகில் இருக்க முடியாது.

சிலர் தங்களுடைய சக்தி அல்லது திறமை என்ன என்பதையே உணராமல் இருப்பார்கள்.

அவ்வாறு உணராத காரணத்தால், தங்களுக்கு ஒரு விதத் திறமையுமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து விடுவார்கள்.

அந்த மனோபாவத்தை மாற்றித் தங்களிடம் அமைந்திருக்கும் திறமை-ஆற்றல்-சக்தி என்ன என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

உணர்ந்து கொண்ட திறமை அல்லது ஆற்றலை நன்கு வளர்த்துப் பிரகாசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

பிறகு, வளர்ந்து விட்ட தங்கள் திறமை மீது முழு நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் தங்கள் திறமையினைப் பிறருக்கு வெளிப்படுத்திக் காண்பித்துப் பிறர் அறியச் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறு நமது திறமை பிரகாசப்படும் நிலையில் அந்தத் திறமைக்கு மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பும் பாராட்டுதலும் கிடைக்கும்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் தன்னம்பிக்கை தானாகவே வளர்ந்து விடும்.

எப்போதுமே தன்னுடைய திறமையில் -ஆற்றலில் நம்பிக்கையிருக்க வேண்டும்.

நம்முடைய திறமையைப் பிறர் திறமையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மனச் சோர்வு அடையக் கூடாது.

திறமை என்பது வளர்ச்சிக்கு உரியது.

திட்டமிட்டு உழைத்துப் பாடுபட்டு நமது திறமையைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும்.

நமது திறமையை வளர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் இருந்தால், திறமையை வளர்த்துப் பெருக்கிக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டுமே தவிர, திறமை குறைவாக இருக்கிறது என்று மனம் ஒடுங்குவது பேதைமை.

நம்மிடம் அமைந்திருக்கும் ஆற்றலை-திறமையை முன் வைத்து எப்போதும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

நமது திறமை-சக்தி குறித்துத் தற்பெருமை பேசிக் கொண்டிருப்பதால் ஒரு பயனுமில்லை.

நமது திறமை செயல்வடிவம் பெற்றுச் சாதனைகளைக் குவித்தால்தான், நமது திறமைக்கு மதிப்பும் பெருமையும் ஏற்படும். அப்போதுதான் நம்மிடம் தன்னம்பிக்கை நிலைத்து நிற்கும்.

வெற்றியும் தோல்வியும் ஒரே தன்மையதே

வாழ்க்கையில் ஏற்படக் கூடிய தோல்விகள் காரணமாகப் பலர் தன்னம்பிக்கையை இழந்து விடக் கூடும்.

தோல்வி ஏதோ நடக்கக்கூடாத விபத்து என்றாலும் தொடர்ந்து வெற்றியடைந்து கொண்டிருப்பதுதான் இயல்நிலை என்றும் எண்ணிவிடக் கூடாது.

தோல்விகள் நமக்கு வாழ்க்கையில் புதிய பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கின்றன.

புதுப்புது அனுபவங்களை நாம் தோல்வியின்போதுதான் கொடுக்கின்றன.

புதுப் புது அனுபவங்களை நாம் தோல்வியின் போதுதான் பெற முடியும்.

ஆகவே, தோல்வி என்பது வாழ்க்கையில் நடக்கவே கூடாத விபரீதம் என்பது போல எண்ணி மனங்குமைந்து தன்னம்பிக்கை இழக்காமல், உற்சாகத்துடன் செயற்படும் மனப்பான்மையைத் தோற்றுவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் 'தன்னம்பிக்கை' என்பதுதான் இயற்கையான அம்சம். தன்னம்பிக்கைக் குறைவு நாமாகத் தோற்று வித்துக் கொள்ளும் கோளாறு.

வாழ்க்கையின் செயற்பாட்டில் துணிவு ஒரு முக்கியமான விஷயம்.

எந்த அளவுக்குச் சுறுசுறுப்பாகச் செயற்படுகின்றோமோ, அந்த அளவுக்கு வாழ்க்கையில் சிறப்பும், முன்னேற்றமும் அமையும் என்பது பொது விதி.

அது மட்டும் போதாது. எந்த அளவுக்குத் துணிச்சல் காண்பித்துச் செயற்படுகின்றோமோ, அதற்கேற்றபடிதான், வாழ்க்கையில் துரிதமான முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும்.

வெறும் சுறுசுறுப்பு பெரிய சாதனைகளைத் தோற்று விக்கப் போதுமானதல்ல.

சிலர் எப்போதும் கடுமையாக வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்துக் கொண்டேயிருந்தாலும், குறிப்பிட்டிட்டுச் சொல்லக் கூடிய முன்னேற்றத்தைக் காண முடிவதில்லை.

துணிச்சல் கை தூக்கிவிடும்

சிலர் ஒரு குறைந்தபட்ச அளவே உழைப்பினைச் செலவிட்டாலும், மிகவும் குறுகிய காலத்தில் பிரமிப்பூட்டும் அளவுக்கு உயர்ந்த நிலையை எட்டிப் பிடிப்பார்கள்.

இந்தச் சாதனைக்கு இவர்களுடைய துணிச்சல் மிகக் செயற்பாடுதான் காரணமாக அமைகின்றது.

நமக்கு முன்னால் உலகத்தில் வாழ்ந்த மேதைகளும், அறிவியல் அறிஞர்களும், துணிச்சலாகச் செயற்பட்ட தன் பயனைத்தானே இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்று நாம் ஆகாய விமானத்தில் ஏறி வானத்தில் சுகமாகப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இப்படி நாம் விமானத்தில் ஏறி வானத்தில் பறக்க முடியும் என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்கு நீண்ட காலமாக அறிவியல் அறிஞர்கள் எத்தனை துணிச்சலான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்கும்!

இறக்கைகளைப் புஜத்தில் கட்டிக்கொண்டு, மலை உச்சியிலிருந்து வானத்தில் பறக்கத் தாவிய பலர், தங்கள் உயிரையும் இழக்க வேண்டியிருந்தது.

பலூன்களில் வாயுவை நிரப்பி, வானத்தில் பறந்து, சாதனையாற்ற முயன்ற அறிவியல் அறிஞர்கள் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு இலக்கானார்கள்.

சிலர் உயிரிழக்கவும் செய்தார்கள்.

ஒரு வழியாக விமானம் உருவாகிப் பறக்கத் தொடங்கிய பிறகும் எத்தனையோ விபத்துகளை விஞ்ஞானிகள் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

இவ்வாறு ஏராளமான அறிவியல் அறிஞர்கள் தங்கள் உயிரைத் திரணமாக மதித்துத் துணிச்சலான பல விதமான முயற்சிகளில் இறங்கியதனால்தான் இன்று சுகமான விமானச் சவாரி நமக்குச் சாத்தியமாகி இருக்கின்றது.

விண்வெளிப் பயணம் வர வர மிகவும் எளிமையான விஷயமாகிக் கொண்டு வருகிறது. எதிர் காலத்தில் மக்கள் விமானத்தில் பயணம் செய்தே சந்திர மண்டலம் போன்ற இடங்களுக்குச் செல்வது சாத்தியமாக இருந்தாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.

ஆனால், இந்த மாதிரிச் சாதனைகளுக்குப் பின்னால், உயிரைத் திரணமாக மதித்து விண்வெளிக்குச் சென்று சோதனைகள் நிகழ்த்திப் பார்த்த விண்வெளி வீரர்களின் துணிச்சலான செயற்பாடுதானே காரணமாக நிற்கின்றது!

மனிதன் விண்வெளிக்குச் செல்லும் ஒவ்வொரு தடவையும் அவன் உயிருடன் திருமீரி வருவான் என்பதற்கு எந்த விதமான உத்தரவாதமுமில்லை.

இந்த உண்மைகள் எல்லாம் தெரிந்த பிறகும், உயிரைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், விண்வெளி யாத்திரையில் பங்கு கொள்ளப் பலர் முன் வருகின்றார்கள்.

நாம் காண்பிக்கக் கூடிய துணிச்சலுக்கு ஏற்பத்தான், நமது வாழ்க்கையிலும் சாதனைகள் அமையும்.

சிலர் எந்தச் செயலில் ஈடுபடுவதாக இருந்தாலும், தேவையற்ற தயக்கத்தைக் காண்பிப்பார்கள்.

கோழைத்தனம் காரியத்தைக் கெடுக்கும் !

ஒரு வேலைக்கு விண்ணப்பம் போட வேண்டிய நிலை வருகின்றதென்று வைத்துக் கொள்வோம்.

விண்ணப்பம் போடுவதென்று முடிவு எடுத்து விட்டால், அதனைச் செய்து விட வேண்டியதுதானே!

இந்தச் சாதாரண விஷயத்துக்குக்கூடச் சிலர் அளவுக்கு மீறித் தயக்கம் காண்பிப்பார்கள்.

விண்ணப்பம் போட்டு விடுவதனாலேயே வேலை கிடைத்துவிடும் என்பதற்கு என்ன உறுதியிருக்கிறது? நூற்றுக் கணக்கான விண்ணப்பங்கள் போய்ச் சேர்ந்திருக்கையில், நம் முடைய விண்ணப்பத்தை மட்டும் தேடிப் பிடித்தா வேலை கொடுப்பார்கள்? யாராவது வேண்டிய ஆட்களுக்கு வேலை போட்டுக் கொடுத்துவிடப் போகிறார்கள் என்பது போன்று, ஏதேதோ எண்ணித் தொடர்ந்து குழப்பமடைந்து நிற்பார்கள்.

கடைசியாக, வேலை கிடைக்குமென்று ஒரு உறுதியும் இல்லாத போது, வீணாக ஏன் தபால் செலவு செய்து விண்ணப்பத்தை அனுப்புகிறோம் என்று எண்ணி, விண்ணப்பத்தை அனுப்பாமலேயே இருந்து விடுகிறார்கள்.

இதுவும் ஒரு மாதிரியான துணிச்சலற்ற மனோபாவந்தான்.

விண்ணப்பத்தை அனுப்பி விடுவதனால் ஏற்படக் கூடிய லாபம் ஒரு பக்கமிருக்கட்டும்; நஷ்டம் எதுவும் ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை. ஒருவேளை சில பைசாக்கள் தபால் செலவுக் காகச் செலவிடுவதன் மூலம் நஷ்டப்படலாம்.

இந்தச் சாமானிய விஷயத்தில் கூடத் துணிச்சலாகச் செயல்பட முடியவில்லை யென்றால், இவர்கள் பெரிய சாதனைகள் வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும்போது, என்ன ஆவார்கள்?

யாராவது ஒரு பிரமுகரிடம் உதவி, ஒத்துழைப்புப் பெற வேண்டும் என்று சிலருக்கு எண்ணம் ஏற்படும்.

அந்தப் பிரமுகரின் உதவி, ஒத்துழைப்பு இருந்தால், நம்முடைய காரியங்கள் சில வெற்றியடைய வாய்ப்பு இருக்கும்.

பிரமுகரைப் பார்க்கச் சென்றால் உள்ளே விடுவார்களா?

உள்ளே செல்ல அனுமதி கிடைத்தாலும், எத்தனையோ பெரிய மனிதர்கள் அவரைச் சந்திக்கக் காத்திருக்கும்போது, நம்மைச் சந்தித்துப் பேசுவாரா?

அப்படியே சந்தித்துப் பேசினாலும், நமது குறைபாடுகளைக் காது கொடுத்துக் கேட்பாரா?

காது கொடுத்துக் கேட்டாலும், நமக்கு உதவ முன் வருவாரா?

இந்த மாதிரித் தேவையற்ற-அனாவசியமான கேள்விகளை மனத்திலே எழுப்பிப் பெரும் குழப்பத்துக்குள்ளாகித் தவிப்பார்கள்.

இவர்கள் நினைக்கும் மாதிரி யெல்லாம் நமக்குவும் கூடும். நமக்காமலிருக்கவும் கூடும்.

அதனைப் பற்றி முன்னதாக எண்ணி எதற்காகக் குழப்ப மடைய வேண்டும்?

நமக்கு ஒர் எண்ணம் ஏற்படுகின்றது என்றால், அந்த எண்ணத்தைச் செயல்படுத்திப்பார்த்து விட வேண்டியதுதானே!

நமது முயற்சியின் விளைவு எப்படி வேண்டுமானாலும் இருந்து விட்டுப் போகட்டுமே.

நமது செயலின் விளைவு குறித்து எதிர்மறையாகக் கூறாமை செய்து கொண்டு ஏன் குழப்பமடைய வேண்டும்?

எல்லாம் நல்லாடி யே நடக்குமென்று எண்ணி ஏன் செயற்படக் கூடாது?

மனத் துணிவு இல்லாததே இந்த மாதிரி மனக் குழப்பத் துக்குக் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது.

எண்ணித் துணிந்தால் ஏற்றம் பெறலாம்

எந்த ஒரு முயற்சியினைத் தொடங்க நாம் தீர்மானித்தாலும், அந்த முயற்சி தொடர்பாக-முயற்சியினைத் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக யோசிக்க வேண்டியது முக்கியந்தான்.

ஒன்றை யோசித்து ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்து விட்டோம் என்றால், அடுத்துத் துணிச்சலாகச் செயலில் இறங்கி விட வேண்டும்.

இப்படிச் செய்தால் அப்படிப்பட்ட விளைவு ஏற்படுமோ, அந்த மாதிரிச் செயல்பட்டால், இந்த மாதிரியான தோல்விகள் குறுக்கிடுமோ என்றெல்லாம் மனத்தைப் போட்டுக் குழப்பிக்கக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

“எண்ணித் துணிக் கருமம்” என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு.

“எண்ணிச் செய்க கருமம்” என்று அவர் கூறவில்லை.

எண்ணியதைத் துணிந்து செயற்படுத்த முனைய வேண்டும் என்றுதான் அந்தக் குறள் யோசனை கூறுகின்றது.

துணிச்சலுடன் செயற்படுத்த முடியாத எந்தச் செயலும் போதிய பலனைத் தராது என்பதுதான் அந்தக் குறளில் பதிந்த உள்ள அடிப்படை உண்மை.

துணிச்சலாகச் செயற்படும்போது எப்போதுமே வெற்றி கிடைத்துவிடும் என்று கூற முடியாது. சில சமயம் தோல்வியும் ஏற்படலாம்.

என்றாலும், அந்தத் தோல்வி தரக்கூடிய படிப்பினை அடுத்து ஒரு மகத்தான வெற்றிக்கு வித்தூன்றக் கூடும்.

பயந்து பயந்து முறையாகச் செயற்படாமல் பின் வாங்கும் போது, ஈடு செய்ய முடியாத தோல்விக்கு வழி ஏற்படுகின்றது என்பதோடு, அந்தத் தோல்வியின் மூலம் நாம் எந்தவிதப் படிப்பினையை யும் பெற முடியாது.

வாழ்க்கைப் பாதையில் இடையூறற்ற, தொடர்ந்த முன்னேற்றத்திற்குத் துணிச்சலான மனோபாவம் பெரிதும் உதவும்.

வாழ்க்கைப் பாதையில் முன்னேறும்போது இடையூறுகளும் சங்கடங்களும் குறுக்கிடத்தான் செய்யும்.

துணிச்சல் இல்லாதவன் அந்தச் சங்கடங்களை-இடையூறுகளைக் கண்டு மலைத்துத் திகைத்து மேற்கொண்டு செயற்பட இயலாதவாறு உட்கார்ந்து விடுவான்.

துணிச்சல் மிக்கவனே குறுக்கிடும் எந்த இடையூறுகளையும் தீவிரமாக எதிர்த்து நின்று தவிடு பொடியாக்கி விட்டு மேலே சென்று கொண்டிருப்பான்.

துணிச்சலாகச் செயற்படும்போது, சூழ்நிலையில் எதிர்ப்பு படக் கூடிய வகுத்தம் தரக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் மனத்தை எந்த விதத்திலும் பாதிப்பதில்லை.

துணிச்சலற்றவனே சிறு சங்குங்களையும் பெரியதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு நிலை குலைந்து விடும்பான்.

துணிச்சலுடன் கூடிய செயற்பாடுதான் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தைத் துரிதப்படுத்தும் என்ற உண்மையினை உணர்ந்து, எந்த நேரத்திலும் துணிச்சலுடன் செயற்பாடு செயற்சிக்க வேண்டும்.

இந்தச் சமயத்தில் மற்றொரு விஷயத்தையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

துணிச்சல் என்பது வேறு; குருட்டுத் துணிச்சல் என்பது வேறு.

துணிச்சல் என்றால் அறிவுபூர்வமாக மேற்கொள்ளக் கூடிய ஒரு முயற்சி என்று அர்த்தம்.

ஒரு செயலில் துணிச்சலுடன் இறங்கிச் செயற்படுவதற்கு முன்னால், நம்முடைய சக்தி என்ன என்பது குறித்துத் தீர்க்கமாகச் சிந்தனை செய்ய வேண்டுவது முக்கியம்.

நம்முடைய சக்திக்கு மீறிய செயல்களில் சற்றும் யோசிக்காமல் பிரவேசிப்பது நல்லதல்ல.

நம்மால் சமாளிக்க முடியாத பெரும் பணி என்று தெரிந்தும், 'என்ன ஆனாலும் சரி, இரண்டில் ஒன்று பார்த்து விடுவோம்!' என்று செயலில் இறங்கிவிடுவது நாமமாகவே தோல்வியைக் கை காட்டி அழைப்பதற்குச் சமமாகும்.

அவ்வாறு செயற்படுவதைத்தான் குருட்டுத் துணிச்சல் என்பார்கள். சில சமயம் நாம் குருட்டுத் துணிச்சலுடனும் செயற்பட வேண்டியிருக்கும்.

அது ஒரு தவிர்க்க முடியாத நிலையாக இருந்தால் மட்டுமே!

நமது உயிருக்கு ஆபத்தான நிலை. காட்டில் நடந்து செல்லும்போது ஒரு புலி குறுக்கிட்டு நம்மை எதிர்த்து நிற்கின்றது.

எதிரில் நமது சக்திக்குப் பல மடங்கு மேற்பட்ட சக்தி நிற்கின்றது.

நமக்குச் சக்தியில்லை என்று பணிந்து கொடுத்தாலும், உயிருக்கு ஆபத்துதான்.

அப்படி ஒரு நிலையில் சிக்கிக் கொண்டபோது, ஒரு குருட்டுத் துணிச்சலுடன், இரண்டில் ஒன்று நடக்கட்டும் என்று புலியை எதிர்த்து நிற்க வேண்டியதுதான்.

நம் பக்கம் அதிர்ஷ்டமிருந்தால் நமது குருட்டுத் துணிச்சலே புலியைக் கலவரப்படுத்தி விட நேரிடலாம்.

நமது சக்தி பற்றிப் புலி தவறாக எண்ணிக் கொண்டு மிரண்டு ஓடிவிட நேரிடலாம்.

ஆனால், இதே நடைமுறை எல்லா இடத்துக்கும் பொருந்தும் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது.

போர்முனையில் கூடத் தன் வலிமையையும் மாற்றான் வலிமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் தன் வலிமையை விட மாற்றான் வலிமை பல மடங்கு அதிகமாக இருக்கும் என்று தோன்றினால், தற்காலிகமாகவாவது எதிரிக்குப் பணிந்து கொடுப்பதுதான் யுத்தமுனை ராஜ தந்திரமென்று கருதப்படுகிறது.

ஆகவே, துணிச்சலுடன் செயற்படுவதற்கு முன்னால், அறிவுபூர்வமாக நன்கு யோசித்துப் பார்த்து, நம்மால் சமாளிக்கக் கூடிய அளவுக்குச் சூழ்நிலை இருக்கிறதென்று மனதில் பட்டால், செயலில் இறங்க வேண்டும்.

ஆனால், யோசித்துச் செயலில் இறங்கி விட்ட பிறகு, தயக்கம் காட்டவே கூடாது.

செயலில் இறங்கி விட்ட பிறகு, நாம் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு இலக்காக நேர்ந்தாலும், துணிச்சலைச் சற்றும் கை விடாமல் செயற்படத்தான் வேண்டும்.

வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன?

வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டும், ஓர் உயர்ந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் நாம் யோசிக்கும்போது, எந்த வகைப்பட்ட பாதையினை நாம் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறோம் என்பதை முதலில் நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உலகத்தில் பல்வேறுபட்ட வாழ்க்கை வழிகள் இருந்தாலும், முக்கியமாக இரண்டு வகைகளில் அவற்றை அடக்கி விட முடியும்.

ஏதாவது ஒரு அலுவலகத்தில் ஒரு பதவியைத் தேடிக் கொள்வதன் மூலம் வாழ்க்கையை நடத்துவது என்பது ஒரு நடைமுறை.

சொந்த முயற்சியின் மூலம் ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்து சொந்த உழைப்பின் அடிப்படையில் பணம் சம்பாதிப்பது என்பது மற்றொரு நடைமுறை.

எந்த வகையான முயற்சியில் நமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வது என்பது குறித்து ஒரு தெளிவான தீர்மானத்துக்கு வர வேண்டும்.

அவ்வாறு தீர்மானம் செய்வதற்கு முன்னால், பதவி அல்லது தொழில் சாதக பாதகங்கள் குறித்து நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நம்மில் பலர் ஒரு பதவி அல்லது தொழிலைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அதன் மேம்போக்கான அம்சம் பற்றி மட்டுமே

கவனித்து அந்தத் துறை தொடர்பாகத் தாங்களாகக் கற்பனை செய்து கொள்வது வழக்கம்.

பெரிய அரசாங்கப் பதவி வகித்து ஆயிரக் கணக்கில் சம்பாதிக்கும் ஒருவர் நடத்தக் கூடிய வாழ்க்கை நமது கண்ணுக்கு நன்றாகவே புலப்படும்.

அவர் பெரிய மாடி வீட்டில் குடியிருக்கிறார். கார் வைத்திருக்கிறார்.

அவர் வீட்டுப் பெண்மணிகள் நல்ல உடைகளை உடுத்துகிறார்கள். விலை உயர்ந்த நகைகளை அணிந்திருக்கிறார்கள்.

பொதுவாகப் பகட்டான-படாடோபமான வாழ்க்கையை நடத்த அந்த மனிதரால் முடி கின்றது.

மேற்கண்டவாறு மட்டுந்தான் மக்களின் சிந்தனை பொதுவாகச் செல்லும்.

அந்த மனிதர் எவ்வளவு சிரமப்பட்டு, உயர் கல்வி கற்றுத் தேறியிருப்பார்!

தமக்கென ஒரு பதவியைத் தேடிக் கொள்ள அவர் எவ்வளவு சிரமப்பட நேர்ந்திருக்கும்!

இன்று அவர் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் வாங்கினாலும், இப்படி ஒரு நிலையை அடைவதற்கு அவர் எவ்வளவு காலம் பொறுமையுடன் பணியாற்ற வேண்டி வந்தது!

அவ்வாறு பணியாற்றும்போது, எவ்வளவு சிரமங்களை-சங்கடங்களைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது!

இன்று அவர் ஆயிரக் கணக்கில் சம்பளம் வாங்குவதற்காக எந்த அளவுக்குக் கஷ்டப்பட்டு உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது!

இந்த மாதிரி எண்ணங்கள் சாமானிய மக்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை.

ஒரு பியூன் வேலை செய்வதும் பதவிதான்.

குமாஸ்தா வேலையும் பதவிதான்.

அரசாங்கத்தில் ஏதாவது ஒரு துறைக்குத் தலைவராகப் பணி புரிவதும் உத்தியோகந்தான்.

நீதிபதி பதவி போன்றதும் பதவிதான்.

மந்திரிகள், கவர்னர்கள், ஜனாதிபதி போன்றவையும் கூடப் பதவிப்பட்டியலில் இடம் பெறக்கூடியவைதான்.

ஒரு சாமானிய மனிதன், ஒரு நீதிபதி பதவி வகிக்கும் மனிதர் நடத்தக் கூடிய வாழ்க்கையை மட்டுமே கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, பதவி வகிப்பது என்றாலே, இது மாதிரித் தானென்று கற்பனை செய்து விட முடியுமா?

நீதிபதி பதவி வகிப்பதற்கு எந்த மாதிரியான உயர் கல்வி கற்றிருக்க வேண்டும்; எவ்வளவு காலம் வழக்கறிஞராக இருந்து, படிப்படியாக முன்னேறி, நீதிபதி பதவியை எட்டியிருக்க வேண்டும்-என்பன போன்ற விஷயங்கள் சட்டெனக் கவனத் துக்கு வருவதில்லை.

நோக்கத்திற்கு ஏற்பத் தகுதியைப் பெறுக!

எந்த ஒரு மனிதனும் தனது சுய முயற்சியின் மூலம் வாழ்க்கையில் பெரிய பதவியை எட்டி அந்தப் பதவிக்கு ஏற்றபடி வாழ்க்கையினை வாழ்ந்து விட முடியும்.

ஆனால், அந்தப் பதவியைப் பெறுவதற்கான நடைமுறை முயற்சியைச் சின்ன வயதிலேயே தொடங்கி இருக்க வேண்டும்.

தகுந்த கல்வித் தகுதியை முறையாகப் பெற்று-தகுந்த முயற்சியினைப் பிடிவாதமாக மேற்கொண்டு-படிப்படியாக முன்னேற முயன்றால், ஓர் உயர்ந்த பதவியை யார் வேண்டுமானாலும் எட்டி விடலாம்.

அந்தப் பதவிக் கேற்ற வகையில் வாழ்ந்து விடலாம்.

அப்படி யெல்லாம் எந்த முயற்சியிலும் ஈடுபாடு நினைவில் உத்தியோக வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கனவு காணுவதால் என்ன பயன் விளைய முடியும்?

பதவி வகிப்பதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையை ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணுபவர்கள் தங்கள் சக்தி-கல்வி-வசதி-திறமை ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ற பதவியினைப் பற்றிக் கற்பனை செய்ய வேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கத்திலும், மாநில அரசாங்கத்திலும் எவ்வளவு குறைவான தகுதியிருந்தாலும், ஏதாவது பதவியினைப் பெற முடியும்.

ஆனால், அவ்வாறு பெறக்கூடிய பதவிக்குள்ள மதிப்பு குறைவாகத்தான் இருக்கும்; ஊதியமும் ஒரு குறைந்த பட்சத் தொகையாகத்தான் இருக்கும்.

அப்படியொரு பதவி கிடைத்தால் போதுமென்று நினைப்பவர்கள் அத்தகைய பதவிகளுக்கான முயற்சி மேற்கொள்ளலாம்.

பதவி என்ற சொல்லும்போது, அதனால் கிடைக்கக் கூடிய ஊதியத்தைப் பற்றி மட்டுமே அதிகமாகச் சிந்தனை செய்யக் கூடாது.

ஊதியம் என்பது பதவியைப் பொறுத்துத்தான் அமையும்.

ஒரு குமாஸ்தா வேலை கிடைத்து விட்டால், ஒரு நீதிபதியின் ஊதியம் கிடைத்து விடுமென்று எதிர்பார்த்து விட முடியுமா?

என்றாலும், பதவியிலிருந்து சம்பளம் பெற்று வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புபவர்கள், பதவிக்கான மற்றச் சிறப்பு அம்சங்களைக் கவனத்தில் கொள்வது நல்லது.

அரசாங்கப் பதவியும் வாழ்க்கையும்

ஏதாவது ஒரு அரசாங்கப் பதவி கிடைத்து, அது நிரந்தரமாக்கப்பட்டு விட்டால், வாழ்நாள் முழுவதும், அந்தப் பதவியின் பாதுகாப்பில் நிம்மதியாகக் கழிக்க முடியும்.

நாம் வசிக்கும் பதவி சிறியதாக இருந்தாலும், ஊதியம் மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஊதியம் தங்கு தடையில்லாமல் கிடைக்குமென்ற உறுதி இருக்கிறது.

ஒரு நியாயமான சம்பள உயர்வும் தானாகவே அமையும்.

அரசாங்கப் பதவி வகிப்பவர்கள் பெறக்கூடிய சலுகைகள் நாம் செய்யும் பதவிக் கேற்ப அமையுமென்பது ஒரு அனுசூலம்.

அரசாங்கத்திடம் பதவிக் கேற்பக் கூடன் வசதி பெறலாம். அந்தக் கூடனைக் குறைவான வட்டியுடன் மிகவும் மெதுவாகத் திருப்பிச் செலுத்தலாம்.

மருத்துவ வசதிகள்-குழந்தைகளின் கல்வி வசதி போன்ற வையும் இலவசமாகக் கிடைக்கும்.

பதவியில் இருப்பதை வாழ்க்கையாகக் கொண்டு விட்டவர்களுக்கு வழக்கமாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை மட்டுமே ஊதியமாகக் கிடைக்குமாதலால், அந்தத் தொகைக்கு மேற்படாமலே வாழ்க்கை நடத்தியாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அமையும்.

செலவு கொஞ்சம் அதிகமாகி விட்டால் அந்த மாதம் நிலைமையைச் சமாளிப்பது கடினமாகி விடும்.

தொடர்ந்து சில பல மாதங்கள் இந்த நிலை நீடித்தால், கூடன் வாங்கித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, வாழ்க்கையில் குழப்பம் தாண்டாமல் தடுத்தொடங்கும்.

இந்த மாதிரியான சில சங்கங்களை உத்தியோகம் பார்க்கும் போது சமாளிக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மேலே கூறப்படும் தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு ஏதாவது ஒரு பதவியிலிருந்து கொண்டு ஊதியம் பெறுவதை மோசமான ஒன்று எனக் கருத்துத் தெரிவிப்பதாக யாரும் நினைத்து விடக்கூடாது.

வாழ்க்கையின் எந்த ஒரு நிலையிலும் லாபமும் இருக்கும்; நஷ்டமும் இருக்கும். இன்பமும் இருக்கும்; துன்பமும் இருக்கும்.

இந்த இரண்டு நிலைகளையும் கருத்தில் கொள்ளாமல், இன்ப அம்சங்களை மட்டுமே அல்லது துன்ப மயமான அனுபவங்களை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகவே மேற்கண்ட தகவலைக் கூறுகிறோம்.

பதவி-உத்தியோகம் என்று நினைக்கும்போது, அரசாங்க உத்தியோகத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளக் கூடாது. அரசாங்கத்துக்கு வெளியே தனியார் நிறுவனங்களில் பதவி வகிப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கும் பதவி நிரந்தரம், மற்றச் சலுகைகள் தனியார் நிறுவனங்களில் பதவிப் பொறுப்பு வகிக்கும் போது இருப்பதில்லை.

என்றாலும், நாம் பணி புரியும் தன்மையைக் கொண்டு, நம்மை நீண்ட நாட்கள் பதவியில் வைத்திருக்கவோ அல்லது குறுகிய காலத்தில் விலக்கி விடவோ நிர்வாகத்தினர் விரும்புவர்.

சில சமயம் தனியார் நிறுவனங்களில் சற்று அதிகமான ஊதியமும், சலுகைகளும் கிடைப்பதுண்டு.

அரசாங்கப் பதவிகளுக்கில்லாத ஒரு தனி அனுசூலம் தனியார் நிறுவனங்களில் இருக்கும்.

நிர்வாகிகளின் நேரடிப் பார்வையில் நாம் பணி புரிய வேண்டியதிருப்பதால், நாம் மிகவும் நம்பிக்கையுடனும், கட்டமை உணர்வுடனும் செயற்பட்டோமானால், நிர்வாகிகள் ஊதிய உயர்வு, பதவி உயர்வு போன்ற அனுகூலங்களை அளிக்க முற்படக்கூடும்.

அரசாங்கப் பதவி வகிக்கும்போது இப்படிப்பட்ட அனுகூலங்களை அடைவதென்பது அவ்வளவு எளிதல்ல.

தொழில் – வணிகத் துறை அனுகூல – பிரதிக லங்கள்!

ஏதாவது ஒரு தொழில் துறை அல்லது வியாபாரம் போன்ற துறையினை வாழ்க்கைத் துறையென மேற்கொண்டு விட்ட போதும் அதனால் அனுகூலங்களும் உண்டு, பிரதிக லங்களும் உண்டு.

தொழில் அல்லது வியாபாரமென்று எடுத்துக் கொண்டால், நாமாகச் சொந்த மூலதனம் போட்டுச் சுய முயற்சியுடன் செயற்படும் போதுதான் சிறப்பான முன்னேற்றம் காண முடியும்.

தொழில் அல்லது வியாபாரத் துறையானாலும், தற்காலிகமாகச் சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகம் பார்க்கத் தொடங்கினாலும், நமக்கென வசதி வாய்ப்புகளை உண்டாக்கிக் கொள்வதற்கான இடைக்கால நிலை என்று தான் கருத வேண்டும்.

தொடர்ந்து சம்பளம் வாங்கும் நிலையில் இருந்தால், தொழில் அல்லது வியாபாரத் துறையில் பெரிய வளர்ச்சி வாய்ப்புகளைப் பற்றிக் கனவு காணவே முடியாமல் போய் விடும்.

தொழில் அல்லது வியாபாரத் துறையினை மேற்கொள்ள எண்ணும்போது, ஏற்கனவே நாம் பல தடவை கட்டிக்

காண்பித்தது போன்ற அந்தந்தத் துறைக்கான தகுதியை திறமையை நாம் ஏதாவது ஒரு வழியில் பெற வேண்டியிருக்கிறது

அடுத்து மூலதனப்பிரச்சனை.

தொழில் அல்லது வியாபாரத்தைச் சிறுதத் தொடங்கி மெல்ல மெல்ல வளர்ச்சி பெற்று ஓர் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறும்போது, அதைப் பெரிய அளவு நடத்த முற்படுவது ஒரு நடைமுறை.

இதற்கு மூலதனம் ஒரு பிரச்சனையாக அமைவதில்லை. எடுத்த எடுப்பிலேயே தொழில் அல்லது வியாபாரத்தைப் பெரிய அளவு நடத்த முற்படும்போது, மூலதனம் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகத் தலை காட்டும்.

மூலதனத்தைச் சமாளிக்கும் ஆற்றல் நமக்கு இருக்க வேண்டும்.

தொழில் நடத்தும்போது, லாபம் மட்டுந்தான் ஏற்படுமென்று கூற முடியாது, நஷ்டமும் ஏற்படலாம்.

நஷ்டம் ஏற்படுகின்றபோது, அதனைச் சமாளிக்க வேண்டும்.

இம் மாதிரிப் பல பிரச்சனைகள் உள்ளன.

தொழில் அல்லது வியாபாரத் துறையில் உள்ள பெரிய அனுகூலம், எந்த அளவுக்கு நாம் முயற்சி யெடுத்து, ஊக்கமுடன் காடின உழைப்பைச் செலவிடுகின்றோமோ, அந்த அளவுக்கு அதிகப்படியான வருவாயைப் பெற முடியும்.

வியாபாரம் அல்லது தொழில் துறை மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலேயே நல்ல செல்வத்தைப் பெற முடியும்.

மனிதன் வாழ்க்கையில் எந்தத் துறையில் வேண்டுமானாலும் உயர் நிலையினைப் பெற முடியும். ஆனால் அதற்கான ஒரு

சரியான ஆற்றல்-திறமை-கடுமையாக உழைக்குந்திறன்-எதற்கும் கலங்காத நெஞ்சம் போன்ற பல அம்சங்கள் அவனிடம் பொருந்தியிருக்க வேண்டும்.

கௌரவத்தில் ஒரு போலித்தனம்

பிற நாடுகளில் அதிகம் காணப்படாத ஒரு குறைபாடு நமது தேசத்தில் சற்று அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

ஒருவிதப் போலிக் கௌரவம் பாராட்டு ம் முறைதான் அது! நம்முடைய சில சொந்த அலுவல்களைக் கூட நாமே நிறைவேற்றிக் கொள்வது, ஒரு மாதிரியான கௌரவக் குறைவென்று சிலர் நினைப்பார்கள்.

தங்கள் உடைகளை-வீட்டில்-தூங்களை சுத்தம் செய்து அணிந்து கொண்டால், மற்றவர்கள் தங்களை ஏதோ சிக்கனப் புத்திக்காரர்கள் என்று நினைத்துக் கொள்வார்களோ என்று சிலர் எண்ணுவதுண்டு.

அதனால், பிறர் தங்களைப் பற்றி உயர்வாக நினைக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே துணிகளைச் சலவை நிலையங்களில் போட்டு வாங்குவார்கள்.

உண்மையிலேயே ஓய்வு கிடைக்காத காரணத்தால் உடைகளைச் சலவைக்குப் போட்டு வாங்குவது நியாயமே!

நல்ல ஓய்வும், துணிகளை வெளுப்பதற்கான வசதிவாய்ப்புகளும் நிறைய இருந்தாலும், சலவைக்குப் போட்டு வாங்குவது ஒரு கௌரவம் என்று எண்ணுவார்கள்.

இது நல்ல மனோபாவமல்ல!

வாழ்க்கையில் ஓர் உயர் நிலையை அடைந்த பிறகு வேண்டுமானால், நமது அந்தஸ்திற்குச் சலவை செய்த உடைகளை அணிவதுதான் பொருத்தமாக இருக்குமென்று நினைப்பதுகூட சரியாக இருக்கலாம்.

வாழ்க்கையில் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள் மிகுந்திருக்கும் சமயம், வருமானப் பற்றாக்குறை நிலவும் சமயம், சலவைக் கென்று செலவிடும் ஒரு தொகையை மிச்சப் படுத்துவது ஒரு வகையில் குடும்ப நலனுக்குப் பெரிதும் உதவும்.

அதே சமயம் உடைகளை நாமே துவைத்துக் கொள்வதன் மூலம் நமது உடலுக்கு ஒரு பயிற்சியாகவும் அமையும்.

அரசாங்கத்தில் ஒரு சாமான்ய உத்தியோகத்திலிருக்கும் அன்பர் ஒருவர் வீட்டுக்கென உணர்வைத் தானியங்களை அரைக்கும் யந்திரம் ஒன்றை விலைக்கு வாங்கியதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன்.

அந்த நண்பர் பெரிய குடும்பஸ்தர். வீடு நிறையக் குழந்தைகள்.

அவருக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் அப்படி யொன்றும் குடும்பச் செலவைச் சமாளிக்கக் கூடியதாகவும் இல்லை.

அலுவலகத்திலே கூடன் வாங்கியிருப்பதால் ஒரு தொகையைப் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள்.

வெளியிலும் பல விதமான கூடன் தொல்லைகள்.

இந்த நிலையில் திடீரென மாவு அரைக்கும் யந்திரம் ஒன்றை வாங்கினார் என்று அறிந்து அவரை விசாரித்தேன்.

“மாவரைக்கும் யந்திரத்திற்கு மொத்தத் தொகையையும் கொடுக்கவேயில்லை. பாதிப் பணம்தான் கொடுத்திருக்கிறேன். மீதித் தொகையை மாதத் தவணையில் கொடுக்க வேண்டும்!” என்று நண்பர் சொன்னார்.

மாவரைக்கும் யந்திரம் வாங்க வேண்டிய அவசியம் அவருக்குச் சற்றும் இல்லை.

வயது வந்த பெண் குழந்தைகள் வீட்டில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகள் உழைக்கத் தயங்காதவர்கள். இடவிட போன்ற

பலகாரங்களுக்கு மாவு அரைப்பதாயின் ஒரு நொடி யில் அந்தப் பெண் குழந்தைகள் அந்த வேலையைச் செய்து முடித்து விடுவார்கள்.

ஒருவேளை அந்தக் குழந்தைகளும் மாவரைக்கச் சோம்பல் கொள்ளுகிறார்களோ என்று யாந்த்தால், பெண்கள் அப்படி யேதும் புதிதாகச் சோம்பல் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. மாவரைக்கும் யந்திரம் வாங்கியதற்கான காரணத்தை அந்த நண்பரே கடைசியில் விளக்கினார்.

“இந்தத் தெருவில் பல வீடுகளில் மாவு அரைக்கும் யந்திரம் வாங்கி விட்டார்கள். நம் வீட்டில் இல்லாமலிருப்பது அவமானமாக இருக்கிறது என்று மனைவி மனக்குறைபட்டாள். அதனால் கணவரே இருந்தாலும் பரவாயில்லையென மாவரைக்கும் யந்திரம் வாங்கி விட்டேன்!” என்றார் அன்பர்.

அதாவது, மாவரைக்கும் யந்திரம் அப்படியொன்றும் அவருக்கு உபயோகத்தேவையில்லை.

ஆனால், ஒருபோலிக் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக, அந்த யந்திரத்தை வாங்கியிருந்தார்.

இதே போன்று, குடும்ப வாழ்க்கை மிகவும் சிக்கலும் சங்கடங்களும் சூழ்ந்திருந்தாலும், ஒரு போலி அந்தஸ்தைக் கருத்தில் கொண்டு, டெலிவிஷன் பெட்டியை வாங்கி வைத்திருக்கும் குடும்பத்தினர் பலர் உண்டு.

ஊர் மெச்சக் கூன் வாங்குவதா?

ஊர் மெச்சவேண்டுமென்று கூன் வாங்கி வீடு கட்டி விட்டு, நிறகு அந்தக் கூனைக் கொடுக்க முடியாமல், நடுத்தெருவில் நின்றவர்களும் உண்டு.

வீண் கௌரவத்துக்காகப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு செலவிடுவோரில் நமது நாட்டுப் பெண்களுக்கு ஈடு இணை கிணையாது.

தங்கள் குடும்பப் பொருளாதார நிலவரம் என்னிதற்காகவும் லும் அது பற்றி அவர்களுக்குக் கவலையில்லை.

அடுத்த வீட்டுப் பெண் என்ன நகை அணிகிறாளோ, அந்த மாதிரி இவர்களும் அணிய வேண்டும்.

பக்கத்து வீட்டுப் பெண்கள் விலை உயர்ந்த பு வைகள் எடுத்தால், தாங்களும் எடுத்தாக வேண்டும்.

இந்த மாதிரி மனோபாவம் இல்லாமல் குடும்ப நிலவரத்தை அனுசரித்துச் செல்லும் பெண்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம்.

பெண்கள் தங்களின் நியாயமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள ஆர்வம் காண்பித்தால் தவறு ஏதுமில்லை.

நல்ல அணிகள் அணிந்து பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதும் குற்றமல்ல.

பெண்களுடைய மன இயல்பினை ஒட்டிய நியாயமான விருப்பங்கள்தாம் இவை.

ஆனால், அண்டை அயலார் வீட்டுக்காரர்களுடன் போட்டியிட்டு வேண்டும் என்பதற்காகத் தங்கள் பொருளாதார நிலையில் சக்திக்கு மீறி அணிமணிகள் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவது விருந்த தகாத பண்பாகும்.

நிற்ப பார்க்கப் பகட்டாக வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காகத் தங்கள் சக்திக்கு மீறிய அதிக வாடகையில் பெரிய வீட்டை எடுத்து அதில் வாழ்க்கை நடத்துவோர் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள்.

வெளியூருக்குப் பயணம் செய்யும்போது, தங்கள் சாமான் களைச் சமர்ப்பதற்குப் போட்டிப் பங்களைத் தேடியலைவோர் நமது நாட்டில் கொஞ்சமல்ல.

கமக்க முடியாத சாமான்களிருந்து, அதற்காகப் போர்ட்டரை நாடுகிறோமென்றால், அதில் அர்த்தமிருக்கும்.

போர்ட்டரைத் தேடுவது ஓர் அந்தஸ்தை உயர்த்துவதற்காக என்ற எண்ணமிருந்தால், அந்த எண்ணத்தை வரவேற்க முடியுமா?

சில வீடுகளில் தேவையில்லாமலிருக்கும்போது, வேலைக்காரிகள் அல்லது வேலைக்காரர்களை ஒரு கௌரவமென்பதற்காகச் சிலர் வைத்துக் கொள்வதுண்டு.

இவை யெல்லாம் போலித்தனமான அந்தஸ்தையும் கௌரவத்தையும் அடிப்படை யாகக் கொண்ட வையே தவிர, உண்மையான அந்தஸ்தும் கௌரவமும் அவற்றில் இல்லை.

நமது சக்திக்கும், சூழ்நிலைக்கும், பொருளாதார நிலைக்கும் ஏற்ப மதிப்புடனும் மரியாதையுடனும் நடத்தும் வாழ்க்கையான கௌரவமான வாழ்க்கையாகும்.

நமக்கு வசதி வாய்ப்புகள் பெருகும்போது நமக்குத் தேவையிருந்து-நமது சூழ்நிலையும் இங்கொடுத்தால்-வெளிவிஷன், மாவரைக்கும் யந்திரம், விலையுயர்ந்த அணிமணிகள் போன்றவற்றை வாங்கலாம்.

அது தவறல்ல, குற்றமும்மில்லை.

சூழ்நிலை சற்றும் இடங்கொடுக்காதபோது, வீண் கௌரவத்துக்காக என்று உடன் வாங்கிச் செலவு செய்வது வாழ்க்கையினை ஒரு கமையாக்கி விடும்.

இந்தச் சமையோடு வாழ்க்கைப்பாதையில் நனை போடும் போது, நம்மால் வாழ்வில் எளிதாகவும், துரிதமாகவும் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியாது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் : உண்மை நிலை என்ன?

வேலையில்லாத திண்டாட்டமென்ற பெயரால் ஒரு தடுமாற்றமான நிலை நாட்டில் நிலவி வருகின்றது என்பது உண்மையே.

இது ஒரு பயங்கரமான அரசியல் பிரச்சனையாகவும் உருவெடுத்து நிற்கிறது.

இதில் கவையான ஆர்சம் என்னவென்றால், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக்கிப் பெருங்குரலெடுத்து முழங்கிப் போராட்டம் நடத்தும் பலர், அதை மட்டுமே ஒரு தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

வேலையில்லை என்ற குரல் எந்த வட்டாரத்திலிருந்து அதிகமாக எழுகின்றதென்று பார்த்தால், ஓர் உண்மை நமக்குப் புலப்படும்.

கடுமையான உடல் உழைப்பினை வாழ்க்கையாகக் கொண்டிருக்கும் மிகச் சாமானிய மக்கள் வட்டாரத்திலிருந்து இந்தக் குரல் எழுவதில்லை.

எழுத்தறிவு பெரிதுமாற்ற-விசாலமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் அதிகரில்லாத அந்தப் பாமர மக்கள் வேலையில்லை என்று கூக்குரல் எழுப்பியவாறு வீட்டில் உட்கார்ந்திருப்பதில்லை.

கிடைக்கும் வேலையினை மேற்கொண்டு, வாஞ்சனையில்லாமல் உழைத்துத் தங்கள் வாழ்க்கைத் தேவையினை ஓரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறார்கள்.

இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் போதுமானதாக இல்லாமலிருக்கலாம்.

அவர்களுடைய தொழில் நிரந்தரமானதாகவோ, பாதுகாப்புத் தரக் கூடியதாகவோ இல்லாமலிருக்கலாம்.

வயிற்றாய் பிரச்சனை குறித்துக் கவலைப் பட்ட வேண்டிய அவசியமற்றவர்களாக இருந்தால், மன மகிழ்ச்சியையும் இன்ப உணர்வியையும் பெறுவதற்காகவாவது, உழைக்க முயற்சி செய்யுங்கள்.

உழைப்பு உங்களுக்கு உபயோகம் ஆரோக்கியத்தை அளிக்கிறது.

அது உங்கள் உள்ளம் எப்போதும் உற்சாகமாக இருக்க உதவுகிறது.

மனத்திலே பண்பு உணர்ச்சியையும் அமைதியையும் உழைப்பு அளிக்கிறது.

அதே சமயம், உழைப்பதன் மூலம் பொருளாதார அனுகூலத்தையும் பெறுகின்றீர்கள்.

இங்கே ஒரு ஐயவினா உங்கள் மனத்தில் எழக்கூடும்.

செதி வாய்ப்பு மிக்க அன்பர்கள் இன்பமும் உற்சாகமும் பெற உழைப்பதை வேண்டாமென்று சொன்ன உபதேசம் சரி. அது நியாயம்.

ஆனால், உழைக்க மனமிருந்தும், வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் திண்டாடிக் கொண்டிருப்பவர்களை நோக்கி, இந்த மாதிரி உபதேசம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்குமா?

இதுதான் அந்த ஐய வினா!

அதாவது, வேலை செய்யத் தயாராக இருந்தும், வேலை கிடைக்காமல் அவதியுறும் ஆயிரக் கணக்கான மக்களைப் பார்த்து, உழைப்பிலே இன்பம் பெறக் என்று கூறினால், அது அர்த்தமற்றதாகத்தானே இருக்க முடியும் என்பது இவர்கள் வாதம்.

இன்று நாம் இடையிலே நிலவி நிற்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை இவர்கள் உபதேசம் காண்பிக்கிறார்கள்.

உழைப்பில்லா வாழ்க்கை வினா வாய்க்கை

உழைக்காமல் நடத்தும் வாழ்க்கைதான் உயர்ந்த வாழ்க்கை என்பது போன்ற எண்ணம் நமது மக்களில் பெரும்பாலோருக்கு இருக்கிறது.

எந்தக் காலத்தில் உழைப்பதை நிறுத்துகின்றோமோ, அந்தக் காலம் நாம் மேம்பட்ட வாழ்க்கையை நடத்துகின்ற காலம் என்பது அவர்களுடைய எண்ணம்.

இந்த எண்ணம் வாழ்க்கையில் தொடர்ந்த முன்னேற்றத்திற்குத் தடை போட்டு விடும்.

நாம் ஓரளவுக்கு முன்னேறியிருந்தாலும், உழைக்கும் பணியை நிறுத்தி விட்டோமானால், அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து முன்னேறச் சாத்தியமில்லை என்பதோடு, நாம் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்ற நிலையிலிருந்தும் சரிந்து கீழே நழுவிட நேரிடும்.

உழைப்பு என்பது வெறும் தொழில் செய்து பணம் சம்பாதிக்க உதவும் சாதனம் என்று மட்டும்தான் மக்களில் பலர் நினைக்கிறார்கள்.

அது சரியல்ல. மகிழ்ச்சிகரமான-இன்பகரமான-ஆரோக்கியமான நல்வாழ்வுக்கே உழைப்பு ஆதாரமாக உள்ளது.

நீங்கள் எப்படியும் குழந்தையிலே வசித்தாலும், உழைப்பதற்கு எப்படியாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் செதி வாய்ப்புகள் குறைந்த குழந்தையிலே வசிப்பவராக இருந்தால், உழைப்பதிலே மனச் சந்தோஷம் பெறுவதோடு வாழ்வுக்கான வருமானத்தையும் அடைகின்றீர்கள்.

என்றாலும், சிலைக்குள் தொழிலைச் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்; செய்கிறார்கள்.

இந்தத் தரத்து மக்களின் நிலையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டும்; இவர்கள் மேலும் அதிக உதவியைப் பெறவேண்டும்; வேலை தொடர்பாக ஒரு பாதுகாப்புநிலை அமைய வேண்டும் என்பதை யெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

என்றாலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மென்று சொல்லும் அளவுக்கு இவர்கள் நிலைமை மோசமாகி விட்டவில்லை.

ஏனென்றால், ஏதோ ஒரு வேலையை இவர்கள் அன்றாடம் செய்து வாழ்க்கையை நடத்தி விடுகின்றனர்.

படிப்பாளிகள் வட்டாரத்துக் குழுவும்

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற குரல் எந்த இடத்திலிருந்து பெரு முழக்கத்தானால் ஒலிக்கிறதென்று பார்த்துத் தோமேயானால், கல்வியறிவு பெற்ற-உயர்ப்படிப்புப் படித்த பட்டாரிகள் போன்றோரிடத்தில் தான் இது தீவிரமாகக் காணப்படுகிறது என்ற உண்மை விளங்கும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் இவர்கள் அவதியுறுகிறார்கள் என்பதை விட, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை இவர்களே சிருஷ்டிக்கிறார்கள் என்று கூறினால் பொருந்தும்.

இந்தப் படிப்பாளிகள் ஒரே மாதிரியான கல்வி அறிவினைத்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஒரே மாதிரியான வேலையினைத்தான் இவர்களால் செய்ய முடியும்.

ஒரே மாதிரியான வேலையினைத்தான் இவர்களும் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்.

மேஜை நாற்காலியில் அமர்ந்து பேசும்படி தயாராகும் குமாஸ்தா போன்ற பதவிகள் மட்டுமே இவர்கள் ஆனார்கள்.

இந்த இலட்சிய நோக்கத்திற்குச் சற்று மாறாமல் (1) உயர்வு உழைப்பினை அதிகமாக நல்க வேண்டிய வேலையைச் செய்ய வேண்டி வந்தால் இவர்கள் மறுத்து விடுவார்கள்.

அந்த மாதிரி வேலைகளை அவர்களால் செய்யவே முடியாது என்பதல்ல. அப்படிச் செய்வது தங்கள் தகுதிக் குறைவு என்பது அவர்கள் நோக்கம்.

இவர்கள், “குமாஸ்தா வேலை கிடைத்தால் செய்வேனே தவிர, வேறு எந்த வேலை கிடைத்தாலும் செய்ய மாட்டேன்!” என்ற மனோபாவம் கொண்டிருப்பார்கள்.

பட்டினி கிடைந்து சாக நேர்ந்தாலும், வேறு வேலையில் ஈடுபட இவர்கள் மனம் இடந்தராது.

குமாஸ்தா வேலையும் அரசாங்க வேலையாக இருக்க வேண்டும்.

தங்கள் விருப்பப்படி - ஆசைப்படி வேலை செய்ய ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு.

குமாஸ்தா வேலைக்காக அவர்கள் ஆசைப்படுவதே ஒரு குற்றம் என்றோ, தவறு என்றோ நாம் சாதிக்கவில்லை.

ஒரே மாதிரியான வேலையை, படித்து விட்டுக் கல்லூரி அளிவிருந்தும் பள்ளிகளிலிருந்தும் ஆண்டுதோறும் வெளிவரும் இலட்சக் கணக்கான இளைஞர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான பதவியை யாரால்தான் கொடுக்க முடியும்?

நமது நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகத்திலுள்ள எந்த அரசாங்கத்தாலும் அது சாத்தியமே அல்ல.

ஒரே மாதிரியான கல்வியினைப் பெற்று, ஒரே மாதிரியான தகுதியினை அடைந்து, ஒரே மாதிரியான வேலைகளைப் படித்த

இளைஞர்கள் அத்தனை பேரும் எதிர்பார்ப்புக்கும் காரணத்தால் தான், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற ஒரு புதிய சங்கடமான சூழ்நிலை உருவாகின்றது.

இப்படியொரு நிலை உருவானதற்குப் படித்து விட்டு வெளிவரும் இளைஞர்கள்தான் காரணம் என்று கூற முடியாது.

அவர்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வழி முறைகள் தான் காரணமென்று கூறுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

இன்றைய கல்வி முறையும் வாழ்க்கையும் !

சின்னஞ் சிறு வயதிலிருந்து கல்விப் பயிற்சியினைத் தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது.

கல்விக்கென அமைந்திருக்கும் வசதிகளைத்தானே குழந்தைகள் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும்!

பள்ளிக்குச் செல்லுகிறார்கள்.

பள்ளியிலே ஒரே மாதிரியான கல்வி அவர்களுக்குப் போதிக்கப்படுகின்றது.

வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

அந்தக் கல்வியைத்தானே குழந்தைகள் சுற்றிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது!

பள்ளிக் கல்வியினை முடித்துக் கல்லூரிக்குச் சென்றாலும் இதே நிலைதான்.

ஆக, மாணவர்கள் விருந்தினரல்லாமல் விருந்தினரல்லாமல் ஒரே மாதிரியான கல்வி முறை அவர்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்றது.

ஆகவே, அச்ச வாய்த்தது போன்று ஒரே மாதிரிக் கல்வியினை அவர்கள் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாக உள்ளது.

அந்த மாதிரிக் கல்வி முறை தேவையில்லை என்பது உறுதியாகப் பெற்றோரோ அல்லது குழந்தைகளோ கருதினால், அவர்கள் கல்விப் பயிற்சியே பெறாமல் வீட்டில் இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகும்.

ஏனெனில், வேறுபட்ட கல்விப் பயிற்சிக்கு இங்கு வழியே இல்லை.

ஆகவே, படித்து விட்டுப் பள்ளி-கல்லூரிகளிலிருந்து வெளிவரும் குழந்தைகளை-இளைஞர்களை மட்டுமே குறை சொல்லிப் பயனில்லை.

இன்று அளிக்கப்படும் கல்வி முறை அடியோடு மாற்றப்பட்டால், வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் விதத்தில் புதிய புரட்சிகரமான கல்வித் திட்டம் ஒன்றைச் செயற்படுத்தினாலொழிய, இன்று நிலவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மென்ற பிரச்சனைக்குச் சற்றளம் தீர்வு காணவே முடியாது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டதான் இருக்கும்.

இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு இடைக்கால ஏற்பாட்டைப் படித்து இளைஞர்கள் கையாள முற்படுவது வரவேற்கக் கூடியதாகும்.

படித்து இளைஞர்கள் தங்கள் கல்வித் தகுதிகேற்ற வேலை கிடைப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யும்.

அப்படி ஒரு வேலை கிடைப்பதற்கு முன்னதாக, இடைக்கால ஏற்பாட்டாகத் தங்கள் கல்விக்கு-தகுதிக்குக் கீழ்ப்பட்டது என்று தோன்றினாலும் ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொள்வது நல்லது.

அன்றாடச் செலவுக்கெனத் திண்டாடி, மனம் நொந்து கிடப்பதை விட, ஓரளவுக்காவது சூழ்நிலையைத் தெளிவாக வைத்துக் கொள்வது நல்லது.

அதே சமயம் குமாஸ்தா உத்தியோகம் மட்டுமே வாழ்க்கையில் இலட்சியம் என்பதையும் மாற்றிக் கொண்டு, வேறு வகையில் தங்கள் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சி மேற்கொள்ளலாம்.

தனிப்பட்ட முறையில் ஏதாவது ஒரு தொழிற்பயிற்சி யினைப் பெற முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கை கொடுக்கும் தொழில் முறைக் கல்வி!

எந்தத் தொழில் முறைப் பயிற்சியினைப் பெற்றால், அது நாமிருக்கும் சூழ்நிலையில் வெற்றிகரமான வாழ்க்கையினை அமைத்துக் கொள்ள உதவுமென்பதை உணர்ந்து, அதற்கேற்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தொழில் முறை சரிப்பட்டு வராதென்று தோன்றினால், வியாபாரத் துறை ஒத்து வருமா என்று யோசிக்க வேண்டும்.

உங்கள் பிற முயற்சிகளிடையே, நீங்கள் எதிர் பார்த்துக் கல்வித் தகுதிக்குரிய வேலைகளைத் துடிக்கிவிடாமல் மிகவும் நல்லது.

நீங்கள் உத்தியோகம் பார்த்துந் நேரம் தவிர, மற்ற ஓய்வு நேரத்தில், பயிற்சி பெற்ற தொழிலைச் செய்து, அதிகப்படியாகச் சம்பாதிக்கலாம்.

ஒருவேளை நீங்கள் எதிர்பார்த்தும் பதவி கிடைக்கவே இல்லையென்றால், பயிற்சி பெற்ற தொழிலையே முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டு, வாழ்க்கையைச் சிரமமின்றி நடத்தலாம்.

குமாஸ்தா உத்தியோகத்தின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய உதவியை விடத் தொழில் அல்லது வணிகத் துறையில் அதிகமாகச் சம்பாதிக்க முடியும்.

ஆனால், குமாஸ்தா உத்தியோகம் பார்ப்பது போன்று சொகுசு வாழ்க்கை நடத்த முடியாது.

சற்று அதிகப்படியான உழைப்பினைச் செயல்பட வேண்டியிருக்கும்.

பல விதமான சோதனைகளையும்-சங்கங்களையும் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கும்.

முன்னேறிய நாடுகள் வாழி காட்டுகின்றன!

அமெரிக்கா போன்ற முன்னேறிய நாடுகளில் யாருமே தொழிலில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவதில்லை. கணிசமான நிச்சயமான உதவியும் கிடைக்குமென்றால், தங்கள் கல்வி அல்லது அந்தஸ்து போன்றவற்றையெல்லாம் சிந்தையில் கொள்ளாமல், எந்த வேலையிலும் ஈடுபட அங்கே இளைஞர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

பொரிய கல்வித் தகுதியைப் பெற்ற பலர் தங்கள் கல்வித் தகுதிக்கேற்ற ஒரு உத்தியோகம் கிடைக்கும்வரை ஹோட்டல் களில் உணவு பரிமாறுவோராகப் பணியாற்றுவதைக் காணலாம்.

நல்ல உயர் குடும்பத்துப் பெண்கள், தேவைப்படும் வீடுகளுக்குச் சென்று, வீட்டினைச் சுத்தம் செய்வது, பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்வது போன்ற பணிகளையும் செய்கின்றனர்.

அதிகமாகச் சம்பாதித்தால், அதிக அளவில் செலவிட்டு உல்லாசமாக, சுகமோடு காலம் கழிக்கலாமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

ஆகவே, என்ன தொழில் செய்தாவது வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் அவர்களுக்கு ஆர்வமும் உற்சாகமும் இருக்கின்றது.

பொரிய கோடெஸ்வரன் வீட்டுக் குழந்தைகளும்-அவர்கள் சொந்தச் செலவுக்காக-பள்ளிக்குச் சென்ற நேரம் போக, மற்ற

நேரத்தில் பத்திரிகை விற்பனை செய்வது போன்ற பணிகளைச் செய்து ஊதியம் பெற முயற்சிக்கின்றார்கள்.

நமது நாட்டில் சுமாரான வசதி படைத்த குடும்பத்தினர் கூடத் தங்கள் குழந்தைகள் வேலை செய்ய முற்படுவதைக் கேவலமென்று கருதுகின்றனர்.

அவ்வாறு சின்ன வயதில் அவர்கள் மூளையில் திணிக்கப்படும் மனோபாவம், அவர்கள் பெரியவர்களான பிறரும் அப்படியே தொடர்ந்து நீடிக்கத் தொடங்கி விடுகின்றது.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே உழைக்கும் மனப்பான்மையில் குழந்தைகளுக்கு ஒரு சுவையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

முறைகேடான அல்லது சட்ட விரோதமான-சமூக விரோதமான தொழில்களைப் பற்றித்தான் சிந்தையில் எண்ணக் கூடாதே தவிர, மற்றப்படி ஊதியம் கிடைக்கக் கூடிய தொழில்கள் அனைத்துமே உயர்ந்த தொழில்களே என்ற மனோபாவத்தைக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பெரியவர்களான பிறகு, எதிர் பார்க்கும் வேலை கிடைக்கவில்லையென்பதற்காக ஓய்ந்து போய்ச் சோம்பலாக அமர்ந்திருக்க மாட்டார்கள்.

உடனடியாக என்ன வேலை கிடைக்குமோ, அதனைக் கொண்டு நிம்மதியாகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் காலத்தை ஒட்டுவார்கள்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்காது.

குடும்பச் சூழலும் வாழ்க்கை முன்னேற்றமும்!

இவ்வளவு நேரமும் வாழ்க்கையில் உயர்வு நிலையை எட்டி இன்பமும் இனிமையும் சூழ வாழ்வதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றி விளக்கினோம்.

வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு மனிதனும் முன்னோடி ஒரு உயர்ந்த நிலையை எட்டுவதற்கு, வேறு எந்த விதமான சூழ்நிலை அமைந்தாலும் போதாது. குடும்பத்தினரின் ஒத்துழைப்புத்தான் முக்கியமான விஷயம்.

குடும்பத்தினரின் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் இல்லை என்றால், ஒரு மனிதரிடம் வேறு என்ன தகுதிகள்-ஆற்றல்கள் இருந்தாலும், நிச்சயமான நிலையான முன்னேற்றத்தைக் காண முடியாது.

ஆகவே, குடும்ப வாழ்வினைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளுவதை வாழ்க்கையில் முன்னேற விரும்பும் ஒவ்வொரு வரும் முக்கியமான பணியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் மணமானவராக இருந்தால், உங்கள் மனைவியின் கருத்துகளுக்கு ஒரு உயர்ந்த மதிப்பினை அளிக்கத் தயங்காதீர்கள்.

தங்களுக்குச் சமமான கல்வியறிவு-வேறு தகுதிகள் தங்கள் மனைவிக்கு இல்லாதிருந்தால், சிலர், அவளுக்கு என்ன தெரியும்-அவளிடம் ஏன் யோசனை கேட்க வேண்டுமென்று அலட்சியமாக இருக்க முயற்சிப்பார்கள்.

இது, மனைவி என்ற ஸ்தானத்தில் இருக்கும் பெண்ணின் மன உணர்வைப் பெரிதும் பாதிக்கும்.

கணவனால் தான் அலட்சியப் படுத்தப் படுகின்றோம் என்ற உணர்வு மனைவியிடம் நிலைப்பட்டிருந்தால் அவளிடமிருந்து சரியான ஒத்துழைப்புக் கிடைப்பது கடினமாகி விடும்.

உங்கள் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் என்ன, எந்த அடிப்படையில் நீங்கள் செயற்பாட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பன போன்ற விஷயங்களில் சரியான தகவல்களை உங்கள் மனைவி தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற முன்னேற்றத்தை அடிக்கடி உங்கள் மனைவியிடம் கூறிக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு புதிய தொழிலை நீங்கள் தொடங்குகிறீர்கள் என்றால். அந்தத் தொழிலை உங்கள் மனைவியின் கையினால் தொடங்குமாறு செய்யுங்கள்.

இது அவளுக்குப் பெருமிக் உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும்.

இந்த மாதிரிச் சிறிய நடவடிக்கைகள்தான் உங்கள் மீது அவளுக்கு மதிப்பையும் மரியாதையையும் உயர்த்திக் காட்டும்.

உங்கள் வருமானம் என்ன என்பது உங்கள் மனைவிக்கு நிச்சயம் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

அதோடு உங்கள் வருமானத்தை எவ்வாறு செலவிடுகிறீர்கள் என்ற விஷயமும் அவளுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

உங்கள் வருமானத்தை அட்படியே மனைவியிடம் கொடுத்துக் குடும்பச் செலவுகளை அவளை விட்டே சமாளிக்குமாறு செய்வது சிறந்த வழக்கம்.

சிலர் இந்த மாதிரி யோசனைகளுக்கு வேறு விதமான பதிலைக் கூறுவார்கள்.

“மனைவியிடம் பணத்தைக் கொடுத்து வைத்தால், அவள் வீண் செலவு செய்து விடுவாள். முறையாகச் செலவு செய்ய அவளுக்குத் தெரியாது,” என்பது சிலருடைய வாதம்.

அவர்கள் கூறுவது உண்மைதான் என்றாலும் கூட, இது சரியான காரணமாகாது.

பணத்தை முறையாகச் செலவிட மனைவிக்குத் தெரியவில்லை என்றால், அந்த வழி முறைகளைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய கடமை கணவனுக்கு உண்டு.

அந்த வகையில் அறியாமையின் காரணமாக அவள் செய்யக் கூடிய தவறுகளை அன்புடனும் ஆதரவுடனும் அவளுக்குக் காட்டிக் காட்டித் திருத்த வேண்டும்.

இம்மாதிரித் தொடர்ந்து பயிற்சியளித்தால் நீங்கள் எந்த பார்க்கும் தகுதியை உங்கள் மனைவி அடைந்து விடுவாள்.

உங்கள் குழந்தைகளுக்கும், உங்கள் வாய்ப்புகளையும் மிடையே நெருக்கமான தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.

உங்கள் தொழில் தொடர்பான எல்லா விஷயங்களையும் உங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

உங்கள் குடும்பத்தினரும் வீட்டில் இருந்தபடியே எவ்வாறு ஒரு தொழில் செய்து, ஒரு குறைந்த பட்ச வருமானம் தேடுவதற்கு நீங்கள் முயற்சித்து வழி அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஓய்வுநேரத்தில் உங்கள் குழந்தைகளும் தங்களால் இயன்ற ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்கும் பழக்கப்படுத்த வேண்டும்.

குடும்பத்தினர் செய்யும் தொழில் மூலம் பெரிய வருமானம் வராவிட்டாலும், குடும்பத்தின் ஒற்றுமை ஒருமைப்பாட்டுக்கு அது உதவும்.

தாங்களும் சம்பாதிக்கின்றோம் என்ற உணர்வு குழந்தைகளுக்கு ஒரு விதப் பெருமிக் உணர்வைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும். பிற்காலத்திலும் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தும்.

நம்புங்கள் ! உறையுங்கள்! வெற்றி நிச்சயம்!

வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அல்லது வெற்றி என்பது நாமாக மேற்கொள்ளும் திட்டமிட்ட உழைப்பின் மூலம்தான் சாத்தியப்படும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் தமது மனத்திலே ஆழப்பதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் நமக்குக் கொஞ்சங்கூட - முன்னேற்றம் அமையவில்லை என்றால், முழுக்க முழுக்க அதற்கு நாம் மட்டுமே காரணமாக இருக்க முடியும்!

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் மீது பழியைப் போடுவதும், பிறருடைய ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காததனால்தான் உயர் நிலை சாத்தியமில்லை என்றும், அல்லது அதிர்ஷ்டம் அமையவில்லை என்றும் பேசித் திரிவதும் நம்முடைய பலவீனத்தை மூடி மறைக்கும் சோம்பேறி வேதாந்தமே தவிர வேறில்லை.

“நிச்சயமாக நான் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவேன்!” என்று நீங்கள் நம்புங்கள்.

பிறகு உங்கள் நம்பிக்கையினைச் செயற்படுத்திச் சாதனையாக உருவாக்கத் திட்டமிட்டு உழையுங்கள்.

நிச்சயமாக ஓர் உயர்ந்த வாழ்க்கை நிலை உங்களுக்கு அமைந்தே தீரும்.

